

č Šolski opis

OB IZTEKAJOČEM, JUBILEJNEM LETU

Letnik VII, številka 2

Spoštovani starši, učenci, sodelavci, prijatelji!

Junij 2018

Skoraj neverjetno je dejstvo, da je pred nami zaključek šolskega leta, čeprav se zdi, da se je šele pričelo. Za uvodnik k publikaciji, ki smo jo pripravili ob izteku šolskega leta, nisem mogel najti ustrežnejših besed od sledeče misli neznanega avtorja:

»Če hočeš iti naprej, potem je potrebno gledati na vse strani.«

Pogled v zgodovino nas popelje natanko 150 let nazaj, ko so v Kamnici zgradili prvo šolo. Stavba ob cerkvi stoji še danes. Sicer je nekoliko drugače zasnovana kot prvotna. Nima več dveh učilnic, hleva za živali, predvsem pa nima več prostora, ki so ga imenovali zapor. Zapisov o uporabi tega prostora sicer ne najdemo, je pa zanimivo, da so ga načrtovalci šole predvideli.

Lara Muster, 7. b

Ko se ozremo levo ali desno, začutimo življenje šole danes, tudi v šolskem letu, ki se izteka. Precej turbulentno šolsko leto je za nami. Če bi ga smel poimenovati, bi mu rekel boj. Saj je tudi samo življenje neprestan boj, a naš boj je nekako poseben.

Zgodovina nas uči, da se v boju ljudje kalimo. Ne moremo pričakovati, da bomo iz vsakega boja izšli kot zmagovalci, lahko pa se iz njega marsičesa naučimo.

To nas naredi bolj izkušene, trdnejše in nam narekuje, da se obnašamo racionalno. In takšni bomo, vsaj želimo si to, v prihodnje. Zato gremo naprej. Vse to bo najboljše za vse nas.

Želim nam veliko nasmejanih dni. Želim nam, da smo ponosni, ker smo del Osnovne šole Kamnica.

Tomaž Čeplak, ravnatelj

V tej številki:

Razredi se predstavijo

Šola v naravi

Šola nekoč in danes

Nagrajenci natečaja

Kolesarjenje

Nizamo športne uspehe

Tekmujemo v znanju

Vodilo je uspeh

Vsak nasvet prav pride

Mladi umetniki rastejo

1. a

Tako, pa gre naše prvo leto druženja počasi h koncu. V letošnjem šolskem letu smo doživeli veliko lepega, a smo se morali zelo truditi, da smo se naučili strpnosti in sobivanja v razredu. Pohvalimo se lahko, da smo se tudi veliko naučili. Ali veste, da znamo že vsi brati in pisati z velikimi tiskanimi črkami, da je računanje za nas »mala malca«, da smo se naučili poleg angleških še kakšno hrvaško pa makedonsko in kitajsko besedo. Spoznavali smo gozd, sadili solato, posejali vse mogoče in nastali so pravi majhni vrtički. Pekli smo palačinke, naredili veeeliko skledo sadne solate, saj nas je v razredu kar 27, obiskali razstavo v gradu, pridno hodili v knjižnico, na obisk povabili policiste in babici, se učili s študenti, praznovali rojstne dneve, veselo pustovali, nastopali za mamice, plavali, se vozili s kolesi, skiroji in rolerji ter uživali na igrišču, na igralih in v peskovniku. V juniju pa gremo še na obisk k Hermanu Lisjaku.

Prav zaradi vseh teh lepih trenutkov, ki smo jih preživeli v prvem razredu, se veselimo tudi naslednjega šolskega leta.

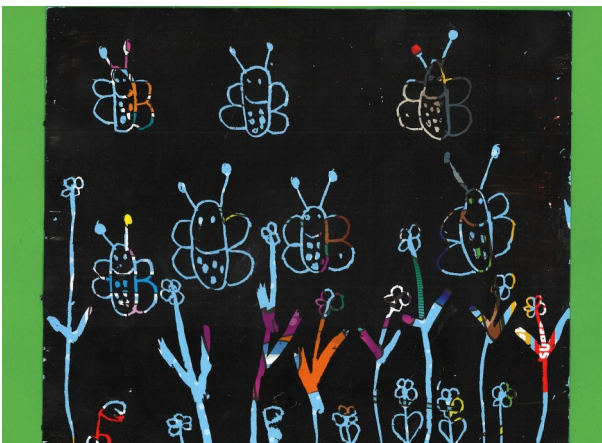
Učenci in učenke 1. a z učiteljicami Stanko, Natašo in Taro

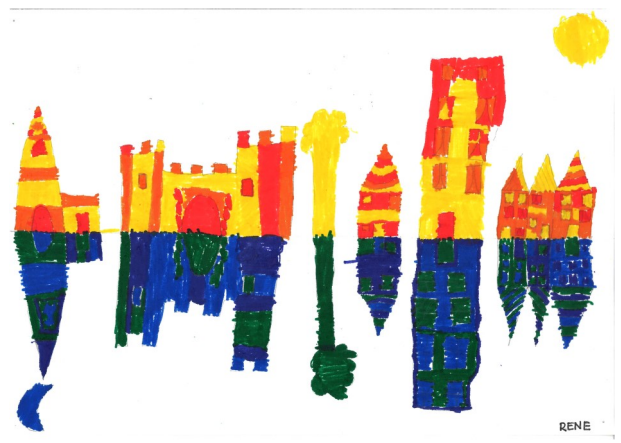
Na obisku v gradu.

Iza Kupnik Vičič, 1. a

Katarina Potočnik, 1. a

Rene Žnuderl, 1. a

1. b

Šolsko leto je že skoraj pri koncu. Bilo nam je zelo lepo. Vsak učenec je povedal, kaj mu je bilo v letošnjem šolskem letu najbolj všeč.

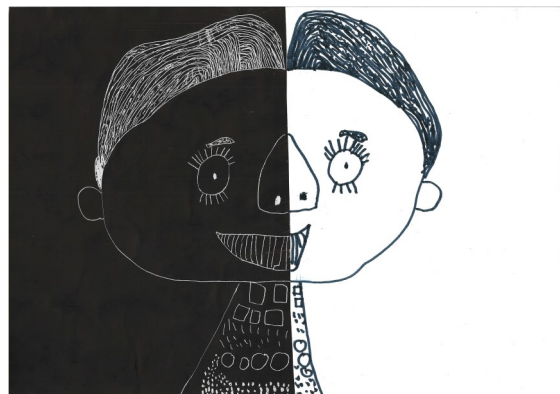
Ante – šport, igre s kartami, nogomet, matematika Alina – telovadba, igre s kartami Špela – risanje, spoznavanje črk in števil Zoja – spoznavanje črk, bralna značka, glasba Kristjan – računanje, spoznavanje črk, glasbena umetnost Zara – likovna umetnost, lovljenje na igrišču, spoznavanje števil Jaka – igranje v peskovniku, pouk angleščine, spoznavanje novih prijateljev Ajda – risanje, prvi šolski dan, igra na igrišču Katrin – telovadba, angleščina, matematika, igre s kartami, risanje in ustvarjanje med odmori Anja – prvič v šoli, branje, spoznavanje novih prijateljev, igra Miha – spoznavanje učiteljic in sošolcev, rediteljstvo, pouk matematike Lara – zobna preventiva, novi sošolci, igra na prostem, preverjanja znanja Anea – spoznavanje učiteljic in novih prijateljev, računanje, igra med odmori in v popoldanskem varstvu Robert – spoznavanje okolja, matematika, igra v peskovniku Ema – glasba, igre zunaj, likovna umetnost, Uno Luka – spoznavanje prijateljev, šport, igra v popoldanskem varstvu Ana M. – igra zunaj, risanje, branje, spoznavanje črk, Uno Žak – igra na igrišču, spoznavanje črk, izdelki iz papirja Ela – risanje, angleščina, spoznavanje črk, igre zunaj Gal – igra v peskovniku, lovljenje, matematika, spoznavanje okolja Lana – risanje s kredami, pust v šoli, spoznavanje okolja Nai – zdrav življenjski slog, popoldansko varstvo, matematika, telovadba Tim – spoznavanje novih sošolcev, igra na prostem Ana G. – igra s prijatelji, ustvarjanje med odmori.

Uživali smo na snegu ...

Maškare iz 1. b

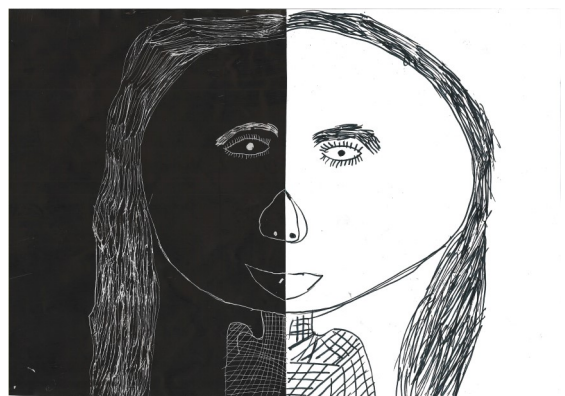
Tim Pernat, 1. b

Zoja Primec, 1. b

Lara Kavnik, 1. b

Ana Markuš, 1. b

2. a

Smo učenci 2. a razreda in to je že naše drugo leto, odkar se potimo in podimo po učilnicah in hodnikih naše šole. Tudi letos smo pridno pridobivali nova znanja in se že veselimo novih izzivov, ki nas čakajo naslednje šolsko leto. Kot že izkušeni bralci sedaj veliko raje obiskujemo šolsko knjižnico, kjer radi prebiramo predvsem stripe. Tudi letos sodelujemo v projektu PATHS, kjer smo že drugo leto zapored spoznavali lasten notranji svet, čustva in kako reševati medsebojne konflikte in nestrinjanja. Vabimo vas, da si nekaj utrinkov iz našega šolskega življenja preberete sami.

NAŠ RAZRED

Ime mi je Saša. Obiskujem 2. a razred. Naš razred je velik, saj nas je petindvajset. Moj najljubši predmet je šport. Obiskujem tudi zdrav življenjski slog, saj mi je zelo všeč. V šoli se rad igram. Zelo rad se s sošolci igram v naravi. Moj najboljši prijatelj je Gašper. Včasih se z njim skregam, ampak se hitro pobotava. To je moj razred.

Saša Urukalo, 2. a

Najraje smo v naravi...

PRVENSTVO V CARROMU

Obiskujem carrom. To je indijski šport. Udeležil sem se 1. mladinskega državnega prvenstva. Zjutraj sem se oblekel, se usedel v avto in mama me je odpeljala na tekmo. Ko sem prišel na tekmo, sem dobil majico. Začeli smo igrati. Zelo dobro sem igral. Zasedel sem 11. mesto. Potem so razdelili diplome. Vesel sem se vrnil domov.

Gašper Rižnar, 2. a

Maruša Černe, 2. a

NAŠ RAZRED

V razredu nas je petindvajset. Naši razredničarki je ime Tanja Abramenko. Moj najljubši predmet je šport. Najmanj všeč mi je glasbena umetnost. Pri pouku sedim z Zojo. Moja najboljša prijateljca sta Nik in Blaž. V popoldanskem bivanju naredim domačo nalogo. Po nalogi se odpravimo ven na igrišče. Na igrišču se igramo.

Niko Vidic, 2. a

SEM PLASTIČNA VREČKA

Sem plastična vrečka. Živela sem v trgovini. Nekega dne je Izak prišel v trgovino. Vame je zložil jagode. Odnese me je domov. Naenkrat je zapihal veter, iztrgal me je iz Izakovih rok in me odpihnil v Avstralijo. Tam me je našla deklica Azu. V mene je zlagala kamne. Nekega dne me je pustila doma. Odpihnilo me je nazaj k Izaku. Tako me je Izak dobil nazaj. Dobil pa je tudi lepe kamne. Tako sem naprej živela pri Izaku.

Zoja Grgič, 2. a

Vesela sem, da sem lahko z vami preživela prečudovito leto.

Učiteljica Tanja

Klara Potočnik, 2. a

2. b

V mesecu maju so se moji učenci znova izkazali v govornih nastopih. Tokrat so svoje veščine in znanje uporabili v opisu osebe. Govorni nastopi so bili odlično izpeljani. Žal ni dovolj prostora, da bi vse delila z vami, zato samo nekaj izbranih. Želim vam vesele in dooolge počitnice.

Učiteljica Majda

TO SEM JAZ

Ime mi je Neža. Pišem se Mayer. Stara sem 7 let. Hodim v 2. razred OŠ Kamnica. Živim v Kamniški grabi 60. Visoka sem 139 cm in vitke postave. Moj obraz je ovalen, na nosu imam majhno srčno piko. V ušesih imam zlate uhane v obliki rožic. Imam dolge svetlo rjave lase, največkrat spletene v kito. Moje oči so zeleno rjave, z dolgimi trepalnicami. Doma se večkrat šalijo, da imam trepalnice kot metlice. Najraje si oblečem modro kratko majico, roza kratke hlače in sandale s petko. Plišasti medvedek po imenu Medo ja moja najljubša igrača. Z mano gre povsod, tudi na dopust. Imam mačka Lumpija. Je črno-bele barve. Zelo ga imam rada. Včasih je nagajiv, takrat ga kličemo Joško. Moji hobiji so pohodi, izleti, smučanje. Obiskujem tudi tečaja nemščine in angleščine. Rada tudi plavam, predvsem v morju, kjer se najraje potapljam, zato mi mami in ati pravita, da sem Hugo potapljač.

Upam, da sem se lepo predstavila.

Neža Mayer, 2. b

Sošolka Neža
Nika Furlan, 2. b

MOJ ATI

Opisal vam bom svojega atija. Ime mu je Sebastjan. Piše se tako kot jaz, Rankovec. Star je štirideset let. Je visok in suh. Ima modre oči in svetlo rjave lase, postržene čisto na kratko. Velikokrat si pusti rasti brado, a jo potem ostriže, ker je mamici bolj všeč brez brade. Moj ati je zelo dober kolesar. Tudi mene je naučil voziti kolo. Zelo rad tudi plava. Je velik ljubitelj živali. Ničesar se ne boji. Vedno mi ulovi kakšno žuželko, ki jo potem skupaj opazujemo. Letos mi je na morju ulovil velikega škorpiona. Iz trnka mi je pomagal sneti odraslo morsko mačko. Njegova velika strast so vozila. Mojega atija imam zelo rad. Vem, da ima tudi on mene in da mu vsi veliko pomenimo. Z njim se veliko zabavam, norim in smejim. Zna pa biti tudi hud. Zame je najboljši ati na vsem širnem svetu.

Izak Rankovec, 2. b

Sošolka Rosa
Miša Sanda, 2. b

MALI VRAGEC

Mojemu bratu je ime Oskar, doma ga kličemo Ozo. Star je 4 leta in pol. Ko je bil še zelo majhen in še ni znal dobro govoriti, je sebe klical Okaj, mene Dejdej in Mineo Jeja. Oskar je trenutno visok 113 cm in težek 18 kg. Njegov obraz je okrogel, na njem pa ima dvoje rjavih oči, ki so še posebej velike in svetleče takoj, ko se zbudi. Zato mu včasih zjutraj rečemo kar sovica Oka. Hodi v vrtec. Njegova najljubša jed je mlečni zdrob s kakavovim posipom v obliki bruhajočega vulkana. Tak zajtrk mora biti zanj na mizi vsako jutro že zadnja štiri leta. Ni mi jasno, kako se tega ne naveliča. Priznati moram, da pri svojih letih že zelo spretno brca žogo, vozi dedijev traktor ter dobro igra šah in druge družabne igre. Igra z njim pa je včasih naporna, saj hoče vedno zmagati, če pa se to ne zgodi, prične piskati kot lokomotiva. Največja borba pa se navadno prične proti večeru, ko bi vsi trije radi šli prespat k babici, ki stanuje zelo blizu naše hiše. Kaj menite, kdo na koncu zmagaja? Oskar. In meni se zdi to zelo nepravilno. Svojega brata Oskarja imam zelo rad, čeprav se včasih obnaša kot pravi mali vragec, prilepljen na mamo. Po drugi strani pa zna biti tudi zelo nežen in prijazen. Predvsem mi je všeč, kadar se pristrčno smeji.

Amadej Jevšek, 2. b

Sošolka Tia
Ruby Safran, 2. b

3. a

V 3. a razredu se radi lotimo najrazličnejših izzivov. Sodelujemo na mnogih področjih. Od aktivnosti, ki na šoli potekajo že dlje časa, pa vse do najnovejših, ki jih šele spoznavamo. Tako se lahko pohvalimo z različnimi uspehi. Dobri smo tako na tekmovanjih iz znanja, kot tudi na spretnostnih in športnih tekmovanjih.

Z odličnim znanjem matematike se lahko pohvali 6 učencev, ki so na šolskem tekmovanju iz matematike dosegli bronasto priznanje. To so Ian Čučko, Nuša Savič, Tilen Kavran, Rok Dubravica, Filip Kavnik in Lukas Zalokar. Ostalim sodelujočim je malo manjkalo, da bi se pridružili najboljšim.

Od letos na šoli poteka tudi nova dejavnost carrom. Učenci so se celo leto urili in odlične spretnosti je pokazal Filip Kavnik, ki je postal prvi slovenski državni mladinski prvak v carromu.

Sodelovali smo tudi na državnem prvenstvu osnovnih šol v šahu. Dea Vehovar je s svojimi sotekmovalkami zasedla odlično četrto mesto.

Svoje gimnastične spretnosti dokazujeta Filip Kavnik in Tilen Kavran, ki redno nastopata na tekmovanjih državnega razreda. Z ekipo svojih sotekmovalcev iz kluba se redno uvrščata na stopničke.

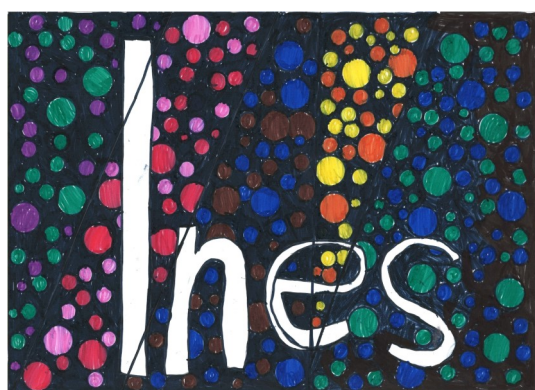
Imamo pa med nami tudi take z mednarodnimi uspehi. Ines Fritz in Nuša Hodžič Kokol sta se udeležili mednarodnega košarkarskega turnirja v Beogradu. Z ekipo sotekmovalk košarkarskega društva sta tekmovali v konkurenci z dečki do 11 let. Punce so bile na turnirju najboljše in so osvojile prvo mesto. Na svoj dosežek v obliki najzlahtnejše medalje sta puncici zelo ponosni, mi pa smo ponosni na njiju in njune sotekmovalke.

Na mednarodnih tekmovanjih v plavanju pa se dokazuje Lukas Zalokar.

V razredu imamo še ostale učence, ki s svojim trudom in prisotnostjo pustijo pečat na različnih področjih. Nekateri med njimi ustvarjajo prave male umetnine ali pa zgolj na zelo zanimiv način izražajo svojo domišljijo ter se kulturno udeležujejo ... Vsak posameznik v razredno skupnost doprinese nekaj, po čemer izstopamo.

Dea Vehovar, 3. a

Ines Fritz, 3. a

Maša Hodnik, 3. a

Filip Kavnik, 3. a

Neja Vidergar, 3. a

TAKO LEPO NAM JE BILO ...

V šoli v naravi smo se imeli strašno lepo. Spoznavali smo smeri neba, se sankali, tekli na smučeh, plesali in še marsikaj. Ampak najbolj pa sem se veselila tega, da bom pet dni preživela s prijatelji. Sobe so imele ime vsaka po svoji živali. Z najboljšo prijateljico Lino in še dvema sošolkama iz a razreda smo bile v sobi Ježek. Zelo dobro smo se razumele. Tudi s sladkarijami smo se sladkali, šli na pohod po gozdu, ogledali smo si cerkev. Tam smo imeli tudi zeleno in modro učilnico, kjer smo počeli zanimive stvari. Pod našimi spalnicami je bil en velik prostor, ob ograji sta stala dva velika akvarija. V prvem so bile želve in v drugem ribe. Imeli so tudi kletko s ptičema. Enkrat je samička odletela iz kletke in smo jo lovili po hodniku. Ko smo jo ulovili, ji je učitelj porezal krempljčke in jo dal nazaj v kletko. Imeli smo tudi čas, ko smo se lahko obiskovali v sobah. Imela sem se krasno.

Uživali smo na snegu ...

zanimive stvari. Pod našimi spalnicami je bil en velik prostor, ob ograji sta stala dva velika akvarija. V prvem so bile želve in v drugem ribe. Imeli so tudi kletko s ptičema. Enkrat je samička odletela iz kletke in smo jo lovili po hodniku. Ko smo jo ulovili, ji je učitelj porezal krempljčke in jo dal nazaj v kletko. Imeli smo tudi čas, ko smo se lahko obiskovali v sobah. Imela sem se krasno.

Gaja Kenik, 3. b

Najbolj mi je bilo všeč, ko smo tekli na smučeh. Super zabavno je bilo tudi, ko smo sestavljali izdelke iz lesenih kock, se igrali v snegu. Čeprav je bilo skakanje z odejo tako, da je bila prav obrnjena, zelo težko, je bilo vseeno zelo zabavno. Zanimivo je bilo tudi, ko smo gledali fotografije učiteljice Žive, ki je bila na Aljaski. Najboljše pa so bile sobe. Zelo so bile urejene. Všeč mi je bilo, da je bilo vse v sobah iz lesa in postelje zelo udobne. Radi smo igrali tudi namizni tenis. Dobili smo tudi kompase in se učili strani neba. Ko smo šli ven, smo se »bobali«. Mene je kar odneslo! Zunaj smo zgradili obzidje in se obmetavali s snežnimi kepami. Kepe smo metali tudi v balone. Zelo mi je bilo fino.

Timi Ulbi, 3. b

V šoli v naravi smo se imeli lepo. Imeli smo veliko dejavnosti, tek na smučeh, lokostrelstvo, razne pohode, sankanje, nočni pohod s petrolejkami, namizni tenis ... Ogledali smo si tudi cerkev, tam nam je učitelj povedal zanimivo zgodbo. Zajtrki, kosila in večerje so bili zelo dobri. Imeli pa smo tudi prosti čas. Prinesli smo razne družabne igre, da nam ne bi bilo dolgčas. Zjutraj so nas učitelji in učiteljice budili z budilko ali glasbo. Peti dan smo pospravljali kovčke, saj je napočil čas, da gremo nazaj domov. Kovčke smo naložili v avtobus in se vozili kakšno urico in pol. Ko smo prispeli, so nas starši nestržno čakali, vzeli smo kovčke in se odpravili domov.

Tinkara Kante, 3. b

Preden smo se odpravili, smo se zbrali pred šolo, vsi smo bili veseli tega dne. Odšli smo na avtobus in se posedli. Seveda smo mahali staršem, nato pa smo se odpeljali. Ko smo prispeli, smo odnesli kovčke v dom, nato smo pomalicali in razdelili so nas v šest skupin. Dodelili so nam sobe. Nato smo imeli sestanek. Povedali so nam, da se gremo »bobat«. To nam je bilo zelo všeč. Naslednji dan je bil za nas res poseben, prvič smo namreč stali na tekaških smučeh. Nato smo se šli igrati sneženega

... bobanjeeee

moža, sence, delali smo zvezdo in sonce in vse to s smučkami na nogah. Ogrelimo smo se s toplim čajem in pogledali Čebelico Majo. Naslednje jutro je bil dolg sestanek, dogovorili smo se, da se gremo »bobat«, delat snežene gradove in na tekaški pohod. Šli smo si ogledat tudi skakalnico. Vrnili smo se v dom in spoznali domske živali. Iz kletke je zbežal ptiček. Odletel je k našim spalnicam. Za las smo ga ujeli in mu pristrigili krempljčke. Veliko smo se igrali in spoznavali različne stvari. Všeč mi je bila igra Žabe. Zadnji dan smo se po kosilu vrnili domov. Prišli smo k staršem in jih objeli. Ves dan smo jim pripovedovali o dogodivščinah.

Meta Heric, 3. b

4. RAZREDA SE SPOMNIM PO ...

... PRIREDITVI OB MATERINSKEM DNEVU IN PREDSTAVI JURI MURI

Kdor čaka, dočaka ... Zgodba govori o dečku, ki se boji vode. Vas zanima, kaj se je zgodilo kasneje? Preberite zgodbo!

Iva Kastelic, 4. b

Za to prireditev smo veliko vadili. Po nekaj dnevih trdega dela smo končno prišli do dneva predstave. Začelo se je z besedilom, ki smo se ga morali naučiti. Trd oreh. Pa izdelava kostumov, nekateri so imeli zelo veliko vlog in pripraviti so morali tudi več kostumov. Napočil je čas zadnje vaje in nato čas, ki nam bo povedal, koliko zares znamo.

Karin Hancman, 4. b

Začele so se misli o starših, ki so se jim starši smejali, ob nekaterih mislih pa potočili tudi kakšno solzo. Na koncu smo mamice presenetili z darili. Tako smo bili srečni in zadovoljni one in mi.

Nuša Robič, 4. b

... JUMICARJU

Odšli smo ven preizkusit vožnjo z avtki. Večkrat se je komu zgodilo, da se je zaletel v drugega. Postavljene smo imeli tudi prometne znake in semafor. Nekateri so peljali že pri rumeni luči. Na koncu smo dobili voziško dovoljenje vožnje Jumicar.

Gabriela Menhart, 4. b

Jumicar so avti, niso le avtki. So sanje otrok, a žal nekateri tega niso deležni. Zato hvala učiteljem, da sem se lahko vozil.

Maksim Ragolič, 4. b

... ŠPORTNEM DNEVU

26. aprila smo imeli učenci 4. razredov športni dan – atletske troboje. Tekmovali smo v treh disciplinah: metu vorteksa, teku na 60 m in skoku v daljino. Športni dan je potekal na šolskem igrišču. Ta dan je bil super, ker smo se pošteno razgibali, tekmovali in se ob tem tudi zabavali. Pri deklicah je bila najboljša Ela Brus, pri fantih pa Niko Špes.

Ela Brus, Lana Lazar, 4. a

... ATLETSKEM TROBOJU

Dan pred prvomajskimi počitnicami smo imeli športni dan. Pri metu vorteksa smo se fantje skregali, nato pa hitro pobotali in spet postali prijatelji. Na koncu smo z a-jevci igrali nogomet. Dobili smo gol, dali pa smo jih pet.

Tai Dežman, 4. b

Metali smo vorteks, tekli sprint na 60 m in skakali v daljino. Če si vorteks vrgel dovolj daleč in visoko, je ta zažvižgal. V sprintu sem bila hitrejša od moje sotekačice. Na koncu tekmovanja so učiteljice razdelile priznanja za prva tri mesta pri fantih in puncih posebej.

Mia Kavran, 4. b

V teku na 60 m sem zmagal, saj sem tekel 7,6 sekunde in premagal prijatelja Nika za dobri dve sekundi.

Gašper Grace, 4. b

V skoku v daljino sem bil v kar veliki prednosti. V metu vorteksa sem prednost še povečal. V teku tokrat nisem zmagal. Medtem ko smo čakali na končne rezultate, smo igrali nogomet. Naenkrat so nas poklicali in – zmagal sem v troboju.

Niko Špes, 4. b

... NARAVOSLOVNEM DNEVU – VODA

Učenci 4. razredov smo se odpravili raziskat vodne vire. Ustavili smo se pri potoku brez imena, reki Dravi, potoku Rošpoh in Vinarskem potoku. Pri vsakem vodnem viru smo v manjši lonček vzeli vzorec vode. Nato smo iz nahrbtnikov vzeli knjižice o vodi in vanje zapisali stanje vode, temperaturo in bistrost vode. Naša končna postaja sta bila Račji dvor in Vrbanski plato. Bilo je res zabavno pa tudi poučno.

Filip navihan je falot, igra hokej kot gospod.
Igrice igra ful rad, poje lepo kot pomlad.
Ljubi mesec julij, ker takrat se je rodil.
Ima veliko domišljijo.
Pleše pa kot Bruno Mars, če pretiravam,
me pošljite na Mars.

Filip Ješovnik, 4. b

Naenkrat zbudiva se tam, kjer sonce bo zašlo.
En, dva, tri sva že tam.
Listje pada, veter pa pihlja.
Igle nosi sem ter tja.

Neli Habit, 4. b

I kot ikebana, ki v soncu se svetlika.
V kot vrtnica igriva, ki v sončnih dneh uživa.
A kot ara papiga, ki se iz dneva v dan igra.
N kot nina nana, ki ti jo prepeva mama.
A kot Ana mala, ki se v sanje je pognala.

Ivana Borovšak, 4. b

Vidko vidi nekaj čudnega, vidi fanta po
Imenu
David.

Bilka je na njegovem avtu,
Edina bilka,
Nič drugega.
Črna tema je
In on ne spi, on v
Črni temi plesišča pleše.

Vid Benčič, 4. b

Anteja Uršnik, 4. a

Moje srce pripada samo tebi, enemu in edinemu.
A jaz še vedno čakam nate, da prideš pome.
Res te ljubim, ne vem pa, če ti mene.
In tudi če me bo sploh kdo, dvomim v to.
Salso bi plesala, če zaljubljena bi bila.
A če kdaj dobim ljubezen sanj, srečna bom do neba.

Marisa Škrabl, 4. b

Adventni koledar, ki krasí nas na zimski dan.
Ljubezen, ki zaseže srca vsa.
Ivana, ki postavi me tja, kamor seže roka ta.
Noč, ki pusti ti, da zaspiš in za vedno zablestiš.
Alina, ki poezije zvija in dramatike ovija.

Alina Korotaj, 4. b

Blažka, a še spiš?
Ljubi stric, nisem še prav prebujena.
A moja ljuba, ko tako dolgo si že spala.
Že že, a jaz sem še zaspana!
Ko pa pozno sem šla spat.
Ah, pozno gor, pozno dol, pridi zdaj dol!

Blažka Gorenšek, 4. b

D kot dan zadoni,
A hitro zbeži,
Vid prehití i,
I jezno zakriči,
Damica zapoje 1, 2, 3.

David Walter, 4. b

PRIJATELJSTVO

Čez gorovja, hribovja, tja nad ocean,
tam na koncu mavrice nas čaka zaklad obsijan.
Skupaj bomo vse premagali,
saj kot družina smo zmagali.
Tam nas bo pričakalo
LEPO VEČNO PRIJATELJSTVO.

Lana Lazar, 4. a

Niko Špes, 4. b

5. a

Petošolci se pri družbi učimo o najpomembnejših zgodovinskih obdobjih in časovnem traku. Naučili smo se uporabljati številne zgodovinske vire: pisne, ustne, fotografije, stare predmete, časovni trak ipd. Za šolski časopis smo se učenci 5. a lotili zgodovinskega raziskovanja kamniške šolske zgradbe.

ŠOLA NEKOČ IN DANES skozi oči 5. a

Nekoč

Časovni trak

Danes

Spraševalki Lano in Laro je zanimalo, na katero šolo so hodile intervjuvanke, kako so se razumele z učitelji in sošolci, ali so se po pouku zadrževali pred šolo, ali so med seboj primerjali oblačila in njihove znamke, kako je bilo s televizorji in telefoni, kakšne so bile kazni ...

Intervjuvanka: **Lanina babica**

»Obiskovala sem OŠ Gaj nad Mariborom. Učitelji so bili zelo prijazni. V šolo sem hodila peš, hodila pa sem približno 30 min. Z učenci sem se razumela zelo dobro. S sošolci se nisem nikoli skregala ali stepla. Po pouku sem šla takoj domov. Nikoli nismo primerjali med seboj oblačil. TV smo dobili, ko sem hodila v osmi razred, telefona nismo imeli. Moji bratje in sestre so bili pogosto kregani.«

Intervjuvanka: **Lanina mama**

»Hodila sem na OŠ Kamnica, tako kot ti (Lana). S sošolci sem se razumela. Učitelji so bili prijazni. V šolo sem hodila peš, približno 45 minut. TV smo imeli že, ko sem se rodila. Včasih sem se zadrževala pred šolo. Če sem bila prepozno doma, nisem smela gledati TV-ja. Če sem bila v šoli poredna, sem morala prepisovati kakšno besedilo. Nikoli se nismo prepirali ali topli s sošolci. Nikoli nisem neopravičeno izostala od pouka.«

Intervjuvanka: **sošolka Zoja**

»Obiskujem OŠ Kamnica. Na šoli se odlično počutim. Učitelji so mi všeč za oceno 4 (od 1 do 5). Večina učiteljev mi je zelo všeč, redkokd pa malo manj. Hrana mi je všeč za oceno 3 (od 1 do 5). V letošnjem letu mi je bila najbolj všeč šola v naravi. V šolo me pripeljejo starši z avtom. Telefon sem dobila v predšolski skupini v vrtcu. V razredu se tu in tam tudi pripravamo.«

Podružnica na Gaju nad Mariborom

Nekoč v učilnici na OŠ Kamnica

Lana Petan in Lara Lah, 5. a

ŠOLA V STARIH ČASIH

Moj dedi mi je opisal, kako je bilo v tistih časih, ko je on hodil v osnovno šolo.

Šolo je začel obiskovati pri sedmih letih in bilo je osem razredov osnovne šole. Prve štiri razrede je obiskoval v stari šoli pri cerkvi, ostale štiri pa v bivši nunski šoli. Razredi so bili zelo polni, učencev je bilo med 32 in 35, saj je bil samo en razred na generacijo. Učitelji so bili v tistih časih zelo strogi. Če so bili učenci poredni, so morali za kazen stati v kotu ali klečati na koruzi, prav tako so večkrat dobili po prstih s palico ali ravnilom.

V prvem in drugem razredu so učenci pisali s kredo na tablice, saj zvezkov takrat še niso poznali. Zato je bilo učenje težko, saj so napisano na tablici, ko je bila polna, zbrisali, da so lahko ponovno pisali naprej. Ocene so dobivali že od prvega razreda naprej. Učili so se tudi srbohrvaščino, ki se je mi danes več ne učimo, saj imamo samostojno državo. Prav tako je v šoli potekal verouk, ki je bil obvezen za vse učence. V razredih niso imeli copat, bili so kar obuti.

V šoli ni bilo poskrbljeno za prehrano. Malico so si morali prinesiti od doma ali pa je niso imeli. Pouk je trajal vsak dan od 8. do 15. ure, tudi ob sobotah. Telovadili so zunaj ali v razredu, saj telovadnice še niso imeli.

Počitnice so imeli samo 1. maja, 29. novembra in čez poletje. Ostalih počitnic niso poznali, doma niso bili niti za praznike. V času odprtja Mariborskega otoka so se lahko enkrat na mesec šli zastonj kopat.

Nik Črnčič, 5. a

Podružnica Bresternica

PRIMERJAM OSNOVNO ŠOLO MOJE BABICE S SVOJO

Proti koncu prvega razreda so bili učenci sprejeti v **pionirje**, prej so bili **cicibani**. V sedmem razredu so postali **mladinci**. Praznovali so **dan mladosti** – Titov rojstni dan. Tisti dan so tekli v **štafeti** in **kurirčkovi pošti**. Njen učitelj Janko Kikl je dosegel, da so eno izmed dveh pešpoti do Maribora ob drevoredu spremenili v kolesarsko stezo. To je bila prva kolesarska steza daleč naokrog.

	Nekoč	Danes
ZAČETEK POUKA	8.00	8.30
PREIZKUSI ZNANJA	Nenapovedani	Napovedani vsaj 5 delovnih dni prej
HRANA	Hrana od doma	Kosilo in malica v šoli
OGREVANJE	Lončene peči v vsakem	Centralna kurjava
TELOVADBA	Brez telovadnice, telovadba zunaj ali v učilnici	Telovadba na igrišču ali v veliki telovadnici
KAZNI	Stanje ali klečanje v kotu	Vpis v vzgojno mapo
POZDRAV NA ZAČETKU POUKA	Vstanemo: »Zdravo.«	Vstanemo: »Dober dan/dobro jutro.«
INTERESNE DEJAVNOSTI	Samo pevski zbor	Veliko različnih interesnih dejavnosti
IZLET IN ŠOLA V NARAVA	Zelo malo izletov in brez šole v naravi	Dosti izletov in v 3., 5., 7. in 8. razredu šola v naravi
NAGOVARJANJE UČITELJEV	Tovariš/tovarišica	Učitelj/učiteljica
UČNI PRIPOMOČKI	Brez DZ in UČB, malo zvezkov, čitanka in računica	Do petega razreda DZ, vsako leto dosti zvezkov in učnih listov
STAVBE, NAMENJENE ZA POUK	Prvih nekaj razredov v eni stavbi, nato v več zgradbah	Vsi razredi v veliki lepi stavbi
LETA ŠOLANJA	Od 1. do 8. razreda	Od 1. do 9. razreda

Minea Jevšek, 5. a

5. b

KOLESARSKI IZPIT, 5. RAZRED

V petem razredu je prišel čas, da opravimo kolesarski izpit in se samostojno vključimo v promet. Začeli smo že decembra. Učiteljica Tara Abraham nam je na projekciji pokazala, kako se vključimo v promet, katera pravila moramo upoštevati, kaj pomenijo prometni znaki itd. Aprila smo opravljali teoretični del izpita na računalnikih. Za nekatere je bila teorija težja, za druge lažja. Ko smo opravili teorijo, je prišel čas, da prevozimo poligon. Konec aprila smo pripeljali kolesa v šolo. Postavili smo poligon, še prej pa je policist skupaj z učiteljicami pregledal kolesa. Najprej je učiteljica Tara pokazala, kako prevozimo poligon, hodili smo ob njenem kolesu. Kasneje smo se še sami lotili vožnje na poligonu. Naslednjih nekaj dni smo se trdo pripravljali na ocenjevanje pri uri športa in če smo bili dovolj uspešni na poligonu, lahko gremo na cesto. Izpit na cesti še opravljamo. Upamo, da nam vsem uspe.

Chiara Mačukat, Aneja Esih in Lija Ornik, 5. b

POŠAST KOKO

Zdaj me mračna žival ne napada več, zdaj sva že prijateljici. Povedala vam bom, kako se je to zgodilo. Da sva postali prijateljici namreč.

Nekega večera sem gledala zelo strašen film. In kot nalašč me je, ko sem prišla v posteljo, tam pričakala pošast. Joj, kako sem se prestrašila. Malo je manjkalo, da bi zakričala čez celo hišo. A zdaj ni bil pravi čas za kričanje. Najprej sem morala pogledati, kaj ta stvar sploh je. Stopila sem en korak naprej. Pa še enega. Bila sem ob robu postelje. Pošast se ni premaknila. Dotaknila sem se nečesa, za kar sem mislila, da je njena roka. Pošast se je začela premikati in se čudno obnašati. Skoraj me je kap. Zdaj pa je bil pravi čas za kričanje. Zakričala sem. Še dobro, da sta bila starša preveč zaposlena z gledanjem televizije, da bi me slišala. Pomela sem si oči in se uščipnila v roko, da bi preverila, če slučajno sanjam. Ko sem odprla oči, je bila pošast še vedno tam! Zdaj sem bila prepričana, da je v moji sobi res pošast. Ampak ko sem si jo dobro ogledala, sem ugotovila, da sploh ni tako grozna. Pravzaprav je bila kar prikupna. Imela je velike prikupne oči in roza kapo na glavi. Previdno sem jo prijela in jo odnesla ven skozi kopalniška vrata. Nato sem šla nazaj v sobo in zaspala. Ko sem zjutraj svojo zgodbo povedala mami, je ta rekla, da sem bila utrujena, ker sem šla prepozno spat, in sem zato imela privide. A jaz sem bila prepričana, da je vse res. Ko sem šla tisti večer spat, mi je mama za v posteljo dala kakav, da bi se umirila in lažje zaspala. Ko sem ga spila polovico, sem odšla na stranišče. Ko sem se vrnila, kakava ni bilo več, zraven skodelice pa je stala pošast, ki sem jo videla prejšnji večer. Hotela sem že steči po mamo, ampak raje nisem, saj mi tako ali tako ne bi verjela, da je to res pošast. Mirno sem šla spat in od takrat sva prijateljici. Vsak dan ji prinesem skodelico kakava in ker ga ima tako rada, jo kličem Koko. No, kot sem rekla, zdaj sva že prijateljici in vsak večer se vidiva.

Klara Šimek, 5. a

Ana Kramberger, 5. b

STRAH – STARŠI LAHKO POMAGAJO

Vsakega otroka ali odraslega je zagotovo česa strah in to zaradi naše domišljije. Otrokom nam pri soočanju s strahovi najbolj pomagajo starši. Včasih se uležemo zraven njih, ker se tako počutimo bolj varni. Morda potrebujemo le poljub ali prižgano luč, da lahko zaspimo. No, vsak premaguje strahove in se sooča z njimi na svoj način.

Ela Hedl, 5. b

KOLESARJENJE – BISTRO GLAVO VARUJE ČELADA

V petek, 20. 4. 2018, smo se izbrani učenci 6. razredov s kolesi odpravili na Trg Leona Štuklja na dogodek Bistvo glavo varuje čelada. Ob 8.30 smo se v šoli okrepčali, nato smo se odpravili k svojim kolesom. Spremljala sta nas učiteljica Tara Abraham ter drugi spremljevalec. Pred odhodom smo še skupaj ponovili pravila, nato pa smo se odpravili proti mestu. Na poti smo vsi upoštevali pravila in pozorno gledali promet.

Ko smo prišli, smo zaklenili kolesa in odšli do prijavnega mesta za poligon, kjer smo prijavi Brino Puhalj, Jakoba Zemljiča in Žigo Dolinška. Tekmovalci so lahko nekajkrat testno prevozili poligon, nato pa smo bili prosti. Med prostim časom smo obiskali delavnice na temo promet, izpolnili nekaj anket, si kaj novega izdelali in se kaj novega naučili. Čez nekaj časa so nas poklicali in postavili smo se v dolgo vrsto ter se s policistom na motorju, ki je bil na čelu vrste, pripravili na vožnjo s kolesom, ki je potekala skozi mesto. Vožnja je trajala približno 10 minut. Našo pot so spremljali tudi varnostniki in policisti, ki so nas usmerjali v pravo smer.

Po vrnitvi smo se lahko še malo zabavali, nato pa je napovedovalec najavil, da smo na vrsti za poligon. Na rezultate smo zelo nestrpnost čakali pred odrom za razglasitev. Vsi trije učenci iz naše šole, ki so tekmovali, so dosegli dober rezultat. Izkazalo se je, da je Jakob Zemljič dosegel 9., Brina Puhalj pa 10. mesto.

Ob koncu prireditve smo se s kolesi odpravili proti šoli, a nam je učiteljica Tara Abraham vsem polepšala pot z odličnim sladoledom pri Lastovki. Po sladoledu smo se odpravili do šole, kjer smo se fotografirali. Ta dan smo se vsi zelo zabavali, saj je bil zelo zanimiv, zabaven in poučen. Najpomembnejše, kar smo se iz dogodka naučili, pa je, da moramo kolesarji vedno upoštevati pravila v prometu in nositi čelado.

Neli Lazar, 7. a

Manca Žerdin, Brina Puhalj in Jakob Zemljič, 6. b

Arne Završnik, 7. a

Gal Robič, 5. b

REZULTATI NATEČAJA ZLATO JABOLKO

6. 2. 2018 smo imeli prireditev ob kulturnem prazniku, na kateri smo si ogledali gledališko predstavo, razglasili pa so tudi zmagovalce šolskega natečaja Zlato jabolko, katerega tema je bil sanjski svet.

Po malici smo se odpravili v Kulturni dom, kjer smo si ogledali predstavo Zvezdica Zaspanka, na katero so se nastopajoči učenci odlično pripravili. Še posebej zanimiva je bila za najmlajše. Po prireditvi smo se vrnili v šolo in napisali svoje mnenje o predstavi. Dan je bil torej pester in razgiban.

Zala Tepeh, Vita Rosc, 9. b

I. TRIADA

Zlato priznanje: Potovanje v sanje, Nika Furlan, 2. b

V soboto zvečer me je mama pospremila spat. Prebrala mi je pravljico in takoj sem zaspala. To noč so bile moje sanje zelo drugačne kot prejšnje noči. Sanjala sem, da sem ležala v puhasti in zlati postelji. Ko sem se zbudila, me je na hrbtu nosil samorog. Zamislila sem se in si rekla, to je res nenavadno jutro. Ko me je samorog prekinil. In rekel, jaz sem Filip. Kdo si pa ti, me je prijazno vprašal in seveda sem se predstavila. Jaz sem Nika. Veseli me, da sva se spoznala. Sem mu rekla in on mi je prijazno rekel enako. Sedaj pa odletiva v deželo vil in samorogov, se mu je mudilo. Ko sva prispela, naju je

Zlato priznanje: Moje Sanje, Nika Furlan, 2. b

Sanje so kot majhno potovanje.
Poslušaj melodijo srca in najdeš dno morja,
tam najdeš veliko zlata.
Vidiš mroža iz Portoroža, ki rože obkroža
ter me po nosku boža.

A sanje niso le majhno potovanje.
Lahko greš skozi veliko doživetje
in zraven poslušaj petje.

Ali pa si ogledaj morsko doživetje.
Zato sedaj vsi zaspimo in se v sanje poglobimo.

prijazna vila Angorija povabila v svoj dom. Ko sva prišla noter, naju je že vse čakalo. Filip je dobil samorogje brikete, ki so se svetili na soncu. Meni pa je prijazno dala skodelico mrzle limonade, a ta limonada je bila z vilinskim prahom. To še ni vse, tam sem prespala. Čeprav je bilo malo strašno, cel čas je nekaj šumelo. Vila Angorija me je zbudila. Vprašala me je, kako sem spala. Rekla sem, da malce drugače kot po navadi. Nato pa smo šli vsi trije na zajtrk v restavracijo Puhast oblachek. Tam je bilo vse iz oblakov. Ko smo se najedli, je bil čas, da sem šla domov. Filip me je odnesel domov. Ugotovila sem, da sem vse sanjala.

Zlato priznanje: Anja Grum, 1. b

Srebrno priznanje: Meta Heric, 2. b

Srebrno priznanje: *Moje sanje, Tinkara Kante, 3. b*

Sanje so lahko vesele, žalostne, jezne ali pa grozne. Sanjaš lahko, kar hočeš ali pa kar nočeš. Sanje so lahko mrzle ali pa vroče. Sanje so lahko bolne ali pa zdrave. Sanje so lahko, ko oče poje tableto in se spremeni v volka ali pa majhno miško. Lahko je svet vijoličasto rumen. Lahko da na Marsu živijo sloni ali krokodili. V sanjah je vse mogoče. Kam te sanje pripeljejo, ne ve nihče. In zakaj sanjamo, tudi ne. Sanje so nagajive. Ko spimo, se lahko smejimo, jočemo ali cvilimo. V spanju lahko hodimo, ker je polna luna. Sanje so lahko mavrične ali temne. Sanje so lahko trdne, sladke, grobe. Jaz imam rada vesele sanje, ker imam potem srečen dan.

Bronasto priznanje: *Prijazni zmaj, Rok Dubravica, 3. a*

Nekega dne, ko sem bil v svoji sobi, se je hiša zatresla. Stekel sem pogledat in nisem videl nič. Začudeno sem se vrnil v svojo sobo. Čez čas je spet nekaj zašumelo. Tokrat sem se razjezil, saj me je potres zmotil med izračunavanjem računov $1100 * 652$. Stekel sem v dnevno sobo, da bi pogledal, kaj se dogaja. Od začudenja sem se prekucnil. Pred oknom je stal zmaj. Pa ne tak, ki bruha ogenj. Zmaj je žongliral. Njegove žoge so padale na streho. Zadril sem se na zmaja, ker je bil tako butast, da ni videl hiše. Zmaj pa je vprašal, če ne sme vaditi za cirkus. Rekel sem, naj se umakne. Pokazal mi je, kako bo nastopal v cirkusu. Bil je ves smešen. Škoda, da so bile to samo sanje. Če pa bi bilo res, bi se še danes smejal.

Bronasto priznanje: *Maša Hodnik, 3. a*

Bronasto priznanje: *Nika Novak, 2. a*

II. TRIADA

Zlato priznanje: *Karin Hancman, 4. b*

Bronasto priznanje: *Lana Petan, 5. a*

Zlato priznanje: Sanjski svet

Moje sanje so,
da na svetu ne bi bilo
toliko nemira in prepira.

Moje sanje so,
da na svetu bi bilo
več ljubezni in miru
in manj strahu.

Moje sanje so,
da ne bi slišati bilo
stradajočega otroka,
kako joka.

V mojem sanjskem svetu,
izmišljenem planetu
se moje sanje uresničijo,
slabe misli pa izničijo.

In zato vsakič, ko moram vstati,
si želim ostati
na tisti sanjski trati
in se igrati

in se igrati ...

Minea Jevšek, 5. a

Srebrno priznanje: *Pavlina Dobaja, 6. b*

Srebrno priznanje: Moj sanjski svet

Ko zaspiš, se naenkrat prebudiš,
a pred tabo ni svet, ki ga ne želiš,
pred tabo je lepa slika,
kjer je sama olika.

Tu vilinci, škrti, velikani in še več
čuvajo legendarni starodavni meč,
o, poglej, nad nebom priletijo,
pravi samorogí za vse poskrbijo,

A tukaj se ne godijo samo dobre stvari,
zlobneži prežijo z vseh strani,
kot črne sence nad nami lebdijo
in nočne more v nas prebudijo.

To je moj sanjski svet,
ki je kar za med vzet,
rada ga imam
in vsak njegov kotiček poznam.

Zara Godec, 6. a

Bronasto priznanje: Sanjski svet

Sanjam jaz, sanjaš ti, sanjamo mi vsi,
včasih dneve in noči.
Sanjamo veliki, mali,
še v šoli bi sanjali:

kako ravnatelj pico peče,
učiteljica žoge meče,
kuharica nič ne reče,
ko knjižničarka torbo vleče.

Včasih tudi mama sanja,
ko zjutraj v šolo me priganja.
Res si srčno to želi,
da izpod odeje me dobi.

Jaz pa sladko spim in sanjam,
kako okrog kolo poganjam,
najbolj zdaj zares hitim,
da v sanjah se ne izgubim.

Zdaj pa čas je, da zaključim,
ker ko sanjam, res se mučim.

Tjaš Belšak, 6. b

III. TRIADA

Srebrno priznanje: Sanje

Sanje so izmišljen svet,
ko vanje si ujet,
vse zdi se ti lepo ali grdo,
a v resnici morda ni tako.

A kaj, če vse to je izmišljeno,
v drugi galaksiji ustvarjeno,
le kaj, če si princesa ali vesoljčevo tretje oko,
vse to je, potem ko se zbudiš, zapravljeno.

Sanje so kraljevska pot,
ki tako kot kraljica ne dopuščajo zmot.
V njih je vse resnica,
dokler se ne zgodi krivica.

Glava ponori,
srčni utrip vzkipi,
telo skoči v zrak,
ko se zbudiš, se počutiš kot bedak.

Neli Lazar, 7. a

Zlato priznanje: Sanjamo

Sanjamo vselej o boljšem človeku –
a morda ne živimo v pravem še veku,
morda sanj ne sanjamo pravih,
morda po glavah naših se sanje napačne podijo,
morda zaradi ljudi slabe se zdijo.

Sanjamo vselej o boljšem človeku –
a morda sanjamo o napačnem dozdevku,
morda se na pravo pot noben ne postavi,
morda se človek zaman spodbuja,
morda pa ne vidi v sebi neurja.

Sanjamo vselej o boljšem človeku –
a morda ne smemo podleči slabemu zahtevku,
morda je treba v roke se vzeti,
morda se moramo v sebe zazreti,
morda mora človek končno doumeti.

Sanjamo vselej o boljšem človeku –
morda pa vseeno v pravem smo veku,
ko človek končno dojame,
da sanje so moje, so tvoje, so zanje,
vsak pa mora verjeti vanje.

Ana Svenšek, 9. b

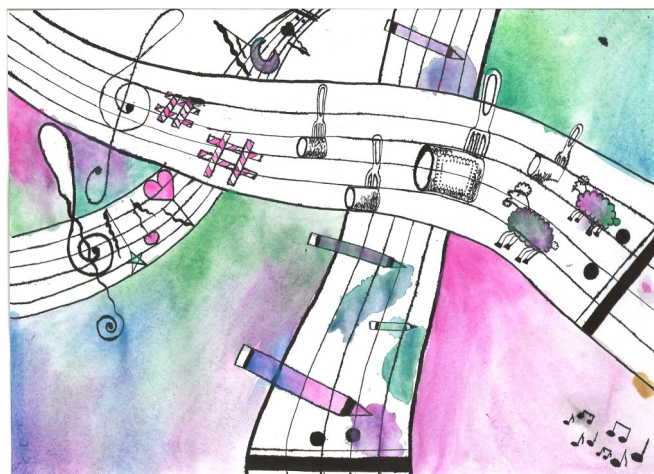
Bronasto priznanje: Imam sanje ..., Zala Tepeh, 9. b

Takrat me prešine: »Kakšna bom, ko bom odrasla?« Razmišljam, kakšen bo moj dom, služba, družina ... Kaj bom po poklicu? Še tako pomembno, kot vprašanje zveni, tudi je. Eden mojih ciljev v življenju je opravljanje službe, ki me bo veselila. Da bi vsak dan šla z veseljem v službo. Želim si, da bi bila uspešna in obdana z ljudmi, ki jih skrbi za mene. Želim si ...

Vrnem se nazaj v realen svet, na hodnik šole. Kjer so nekateri živčni pred testom, ki ga pišejo naslednjo uro, nekateri pa brezskrbni. Kjer so nekateri veseli zaradi ocene, ki so jo dobili, drugi potrti. Ampak zakaj so potrti? Ker ocena ne bo ugajala njihovim staršem? Ali zato, ker se zavedajo, da je ta ena ocena odraz njihovega uspeha? Tisti, ki so si v življenju postavili visoke cilje, jim ni vseeno za ocene. Zakaj? Ocene so odraz tvojega znanja, ki je pomembno za tvoje nadaljnje šolanje, ne samo to – naučeno znanje nam bo vedno prišlo prav v različnih situacijah. Indijanski pregovor pravi: »Kar je naučeno v mladosti, je vklesano v kamen.« S pregovorom se strinjam, saj menim, da je znanje, naučeno v mladosti, najpomembnejše, čeprav se takrat tega morda ne zavedamo.

Spet pomislim: »Kaj, če že živim svoje sanje?« Je mogoče, da že živiš svoje sanje in imaš hkrati sanje za svojo prihodnost? Ja, je. Živim svoje sanje – ob sebi imam družino, prijatelje in stvari, ki so mi pomembne – hkrati pa imam tudi cilje za prihodnost.

Za uresničitev mojih ciljev bo potrebno še veliko truda, odrekovanja in učenja, ampak na koncu, menim, da bo vredno. Latinski pregovor pravi: »Prek trnja do zvezd.« Pomeni, da če bomo želeli kaj doseči v življenju, se bomo morali za to potruditi. Če bi bilo vse lahko, se ne bi zavedali pomena tega znanja in ga ne bi cenili. Pravijo pa, da po dežju vedno posije sonce ...

Zlato priznanje: Eva Zorenč, 7. b

Srebrno priznanje: *Nejc Bezjak, 7. b*

Bronasto priznanje: *Julija Gorenšek, 8. b*

Iskrene čestitke vsem nagrajencem literarnega in likovnega natečaja ZLATO JABOLKO 2018!

je nacionalni projekt spodbujanja bralne kulture. Z njim skušajo na Javni agenciji za knjigo RS osnovnošolce in srednješolce motivirati za branje mladinskega leposlovja slovenskih avtorjev ter jih spodbuditi k obiskovanju splošnih knjižnic. Projekt je Ministrstvo za kulturo začelo izvajati v šolskem letu 2006/2007, cilji nacionalnega projekta pa so:

- spodbujati dostopnost kakovostnega in izvirnega slovenskega mladinskega leposlovja,
- promovirati vrhunske domače ustvarjalce mladinskega leposlovja,
- spodbujati bralno motivacijo šolarjev in njihov obisk splošnih knjižnic,
- motivirati založnike za večje vključevanje sodobnih slovenskih piscev v založniške programe za mladino ter povečevanje deleža izdanega izvirnega slovenskega mladinskega leposlovja.

Vsi sedmošolci prejmejo vsak svoj izvod izbrane knjige ob posebej za to priložnost organiziranem obisku najbližje splošne knjižnice, ki je vključen v letni delovni načrt slovenskih osnovnih šol. Obisk knjižnice poleg prejema knjige vključuje še spoznavanje knjižničnega informacijskega znanja, seznanjanje z najnovejšim mladinskim leposlovjem ter predstavitev avtorjev in knjige. 5. marca so tako učenci 7. a in 7. b obiskali splošno knjižnico v Kamnici ter ob prijetnem druženju in pogovoru s knjižničarko Moniko Čermelj v dar prejeli roman Mihe Mazzinija Zvezde vabijo.

Katja Soršak Godec, učiteljica slovenščine

VESELA ŠOLA

Ste se kdaj vprašali, zakaj je kri rdeča ali pa kako ponarejevalci denarja ponaredijo denar, da izgleda kot pravi? Vse to in še veliko drugega lahko izveste, če se udeležite tekmovanja Vesela šola. To je tekmovanje, pri katerem morajo tekmovalci pokazati veliko splošnega znanja, ki ga dobijo s prebiranjem veselošolskih prilog v Pilu. To tekmovanje je kot vsako leto potekalo tudi letos. Tekmovalci smo morali najprej dobro pisati na šolskem tekmovanju in če smo dosegli določeno število točk, smo se uvrstili na državno tekmovanje. Na državno tekmovanje, ki je potekalo na OŠ Kungota, smo se iz naše šole uvrstili: Ana Kramberger, Arne Završnik in Nino Frank. Vsi smo pokazali odlično znanje, ki je bilo dovolj za osvojitve srebrnega priznanja. Tekmovanje Vesela šola mi je zelo všeč, ker so priloge zelo zanimive, v njih pa izveš veliko novega, zanimivega in tudi smešnega. V tem tekmovanju se bom zagotovo še kdaj preizkusila, saj tako dobimo veliko novega znanja, ki ga lahko uporabimo tudi kasneje.

Ana Kramberger, 5. b

IGRATI ALI NE IGRATI, TO SPLOH NI VPRAŠANJE

Ko nam je učiteljica v mesecu februarju povedala, da bomo morali pri slovenščini zaigrati gledališko igro, smo razmišljali samo o tem, da bo to pomenilo samo še več učenja oziroma dodatnega dela. Pri uri slovenščine smo najprej prebrali vse igre, nato smo se morali odločiti, katero igro bomo zaigrali. In to ni bila lahka odločitev. Na koncu smo izbrali dve igri, saj se nismo mogli odločiti samo za eno. Ostala nam je še ena težava, dodelitev vlog. Punce so se kar hitro odločile, fantje pa smo vsi želeli igrati isto vlogo. Zato je vloge morala dodeliti učiteljica. Besedila niso bila ravno vsakdanja, zato so se nam vsem, vključno z učiteljico, najprej zdela zelo smešna. Besedil smo se sčasoma navadili in se začeli pripravljati bolj resno. Vsako uro je učiteljica opazovala eno igro in nam svetovala, kako bi jo lahko še izboljšali. Nekateri vaj najprej niso vzeli resno, ampak ko se je bližal nastop, so ugotovili, da se morajo zresniti ali pa se bodo na nastopu osramotili. Tako nam je na koncu ostala le še priprava rekvizitov. Zanje smo se morali zelo potruditi, predvsem z iskanjem in izdelovanjem. Dan pred nastopom smo imeli z rekviziti kar veliko težav, saj nas nekateri niso želeli "ubogati" in so se podirali. Prišel je čas nastopa in vsi smo bili nestrpni. In čeprav ni šlo vse čisto po načrtih, je bila učiteljica z nami zelo zadovoljna. Tudi občinstvo (učenci 7. b ter njihova učiteljica) je bilo navdušeno, to smo vedeli, ker so se veliko smejali in nam na koncu bučno zaploskali.

Til Trinkaus in Rok Ribič, 7. a

ŠOLA V NARAVI – CERKNO

V tretjem tednu aprila smo se osmi razredi odpravili v šolo v naravi v Cerknjo. V ponedeljek smo šli na pot že zgodaj zjutraj. Vozili smo se dobre 4 ure. Ko smo prispeli v dom, so nam razložili pravila ter nas razvrstili v sobe, kjer smo razpakirali kovčke. Sledilo je kosilo, po kosilu pa pohod in druge aktivnosti do večerje. Naslednji dan smo odšli do partizanske bolnice Franja, popoldne smo se odpravili v mestni bazen na plavanje, po večerji pa odšli spoznat znamenite cerkljanske laufarje. V sredo smo imeli naravoslovne in športne aktivnosti. Ta dan mi je najbolj ostal v spominu. V četrtek smo imeli še matematične, geografske in tehnične dejavnosti. V petek pa smo se bolj sprostiti in se preizkusili v postavljanju poligonov za spust kroglice. Vse skupaj je bilo zelo zabavno, smešno ter tudi poučno, upam pa, da nas pete še kdaj odnesejo v Cerknjo.

Žan Leon Ambrožič, 8. a

DOLGOČASJE? HVALA, NE

Se dolgočasite in iščete nekaj, kar bi vas razveselilo?

No, tukaj imam za vas rešitev: ogled predstave *Sen kresne noči*, ki jo izvaja English Student Theatre (EST) na II. gimnaziji Maribor. V predstavi nastopajo dijaki in učenci osnovnih šol, ki se naučijo besedilo v angleščini ter zraven še pojejo in plešejo.

Učenci naše šole smo si predstavo ogledali pred približno 3 meseci, natančneje 16. 2. 2018. Meni je bila predstava zelo všeč, saj je muzikal, igralci govorijo v angleščini in tudi sama predstava je bila zelo dobro narejena in igralci so odlično odigrali. Pri sceni me je najbolj navdušil gozd pa tudi stopnice in seveda gromozanska gugalnica. Še posebej moram pohvaliti vse glavne igralce, ki so odlično opravili svoje delo in nas s svojo igro popeljali v drug svet.

Se že veselim novih predstav.

Zara Godec, 6. a

NARAVOSLOVNI DAN NA ŽIVILSKI ŠOLI

V sredo, 25. 4. 2018, smo se učenci 6. a in 6. b razreda ob 8.15 zbrali v učilnici naravoslovja. Vsi smo nestrpno čakali, da nam učiteljica pove, kam bomo šli. Ko je učiteljica vstopila v razred, je zavladovala popolna tišina. Učiteljica nam je povedala, da se bomo z avtobusom odpravili na srednjo živilsko šolo in se potem peš vrnili v šolo. Bili smo zelo veseli in reditelja sta odšla po malico. Sendviče in platenko z vodo smo si pospravili v nahrbtnike, se obuli in oblekli ter se odpravili do avtobusa. Ko smo prišli na živilsko šolo, nas je tam pričakala učiteljica, ki uči na tej šoli. Razdelila nas je v dve skupini in 6. a

razred je šel najprej na delavnico peke kruha, mi smo pa ostali z njo in se pogovarjali o sladkih pijačah. Naredili smo tudi preizkus in z njim ugotovili, koliko sladkorja ima posamezna sladka pijača. Bili smo kar presenečeni, saj smo ugotovili veliko novega. Kasneje smo se s 6. a razredom zamenjali in z učiteljico Bredo Kvar smo odšli na delavnico pečenja kruha. Tam nas je gospod pek zelo lepo sprejel in nam razdelil že narejeno testo za kruh. Najprej smo s pletenjem izdelali "gumba" ter ju pomočili v mak in sezam. Kasneje smo naredili še pletenice. Tudi te smo okrasili po svoji želji. Ko smo končali s pletenjem, smo vse izdelke naložili na pekač in jih dali v pečico. Na koncu delavnice smo se naučili še, kako narediti testo. Kasneje smo svoje izdelke iz testa vzeli s sabo in se odpravili proti šoli.

Manca Žerdin in Pavlina Dobaja, 6. b

ŠPORTNI DAN – BOWLANJE

9. razredi smo se 26. 4. 2018 odpravili na bowling v Planet Tuš. Dan je bil pester in zanimiv, poleg zabave pa smo se preizkusili tudi v bowlingu. Ob pol devetih smo se polni energije odpravili proti cilju, kjer smo »bowlali« dve uri. Med tem časom smo izpilili večšine »bowlanja« ter se družili.

Kako pa se je vam zdel dan na bowlingu?

- V redu. (*Alen Hojnik*)
- Zelo zanimiv, sploh zato ker zmagujem (*Nino Mišel Bosilj*)
- Super. (*Nino Frank*)
- Zelo smo se zabavali. (*Eva Kositer*)

Zala Tepoh in Vita Rosc, 9. b

LETNICE MI NISO PREVEČ DIŠALE

Pred prvomajskimi počitnicami sva se učenki 8. razreda odločili, da bova izvedli intervju z našo tajnico, gospo Nevenko Merhar, ki je prijetna in prijazna gospa ter zelo rada pomaga. Pogovarjale smo se o njeni mladosti in šolanju oziroma o otroških dneh, ko je še kot učenka obiskovala Osnovno šolo Toneta Čufarja v Mariboru.

Kateri predmet ste v šoli imeli najraje?

Uf ... To je kar težko izbrati. Precej rada sem imela kemijo in telovadbo.

Kaj pa ste v šoli imeli najmanj radi?

Zagotovo zgodovino, letnice mi niso preveč dišale.

Ali ste imeli učitelje, s katerimi se niste najboljše razumeli?

Ker sem bila med pridnimi, sem se z vsemi dobro razumela, zato nisem imela težav.

Katera je bila vaša najljubša jed v šoli?

V osnovni šoli je nisem imela, zagotovo pa je bila v srednji šoli moja najljubša jed orehova potička.

Ali ste se v času šolanja obiskovali kakšne interesne dejavnosti?

Ja, trenirala sem odbojko (bila je del jugoslovanske odbojkarske reprezentance, opomba avtoric).

Ali ste v šoli imeli tudi kakšno simpatijo?

Ja, bil je en fant, ki mi je bil všeč, toda nisva bila par.

Kateri dogodek iz časa vašega šolanja se vam je najbolj vtisnil v spomin?

Najbolj mi je v spominu ostal plavalni tečaj, ko sem tekmovala z učiteljem. To je bil zame velik izziv.

Ali ste za slabo oceno kdaj dobili kazen?

Ker sem bila odličnjakinja, mi je slaba ocena že pomenila kazen, saj sem se veliko učila. Ob neuspehu sem se jokala (smeh), zato so me starši tolažili in ne kaznovali.

Spoznali sva, da je bila naša tajnica uspešna, pridna in odlična učenka, ki je ob učenju našla čas tudi za interesne dejavnosti, in zato bi se dandanes lahko kosala z marsikaterim našim učencem.

Julija Gorenšek, 8. b in Eva Gašparič, 8. a

Leon Ketiš Dolžan, 8. a

Matevž Vdovič, 8. a

MATEMATIČNI POTEPI PO MARIBORSKIH TRGIH

V petek, 11. 5. 2018, smo nekateri osmo- in sedmošolci imeli prav poseben konec šolskega dne. Po pouku smo se z avtobusom odpeljali v Maribor, kjer smo obnovili znanje o zgodovini našega mesta in ob tem ugotovili, da je v Mariboru pravzaprav zelo veliko stvari povezanih z matematiko.

Izračunali smo, koliko let je minilo, odkar je v Mariboru zasvetila prva žarnica, se spomnili rimskih števil in našli posebnost na mestni hiši Rotovž. Če bi radi izvedeli, kaj to je, jo obiščite in si jo dobro ogledajte. Namig: opazujte simetrijo. Na starih mestnih svetilkah smo opazovali enakokrake trapeze, na zvonikih frančiškanske cerkve pa trikotnike in deltoide in ponovili njihove lastnosti. Najdlje smo se zadržali na Maistrovem trgu, ki bi se lahko imenoval kar Matematični trg. Medtem ko smo se hladili ob dvanajstkotni fontani, smo računali njen obseg, šteli pravokotnike na oknih Prve gimnazije, računali, koliko bi plačali za parkiranje, in še in še.

Na koncu pa smo se spomnili, da je v našem mestu tudi nekaj stožčastega, in smo si privoščili stožčast kornet z okroglo kepico sladoleda. Imeli smo se lepo, strinjamo se, da se na zabaven način da naučiti veliko novega in tako obnoviti znanje matematike. Upam, da bomo še kdaj izvedli podobno matematično pustolovščino.

Žan Leon Ambrožič, 8. a

TEKMOVANJA

DRŽAVNO CANKARJEVO TEKMOVANJE

V soboto, 10. 3. 2018, se je zaključilo letošnje tekmovanje iz slovenščine, poznano tudi kot Cankarjevo tekmovanje, ki je trajalo kar 3 mesece, saj so se tekmovalci iz osnovnih in srednjih šol širom Slovenije najprej preizkušali na šolskem, nato na regijskem in nazadnje še na državnem nivoju. Vsi tekmovalci so morali v svojih pisnih nalogah predstaviti svoje razmišljanje in razumevanje ob prebranih knjižnih delih ter biti ob tem pozorni tudi na obliko zapisanega, kakor tudi na jezikovne zakonitosti. In prav zaradi vsega navedenega smo na naši šoli lahko izjemno ponosni na učenko 8. b razreda Aniko Gorjup, ki je svoje delo opravila več kot odlično, saj je med učenci 8. razredov edina dosegla vse možne točke in se tako uvrstila na prvo mesto v državi ter prejela zlato priznanje. Uspešni tekmovalki iskreno čestitamo, prav tako pa tudi njeni mentorici Katji Soršak Godec.

Anika Gorjup, 8. b

TEKMOVANJE IZ ZNANJA ZGODOVINE

Na tekmovanje smo odšli v dveh skupinah s po 3 člani. Tekmovanje je potekalo v Muzeju narodne osvoboditve Maribor. Naša mentorica med pripravami na tekmovanje in na tekmovanju je bila učiteljica Vinka Zalar. V prvi skupini smo bili Aleksej Jurak, Lina Winkler ter moja malenkost. V drugi skupini pa Maj Drakšič, Nino Frank in Ana Svenšek. Naša šola je na tekmovanju osvojila zlato in srebrno priznanje. Tekmovanje je potekalo v 3 sklopih, v vsakem si dobil po 3 vprašanja. Prva 3 so bila vredna po 1 točko, naslednja 3 po 2 točki, vprašanja zadnjega sklopa pa so bila vredna po 3 točke. Za vsako vprašanje si imel 30 sekund časa.

Naša skupina je osvojila 17 točk, torej zlato priznanje. Druga skupina pa je osvojila 15 točk in srebrno priznanje.

Moji vtisi iz tekmovanja so zelo zanimivi, saj sem od tam odnesel kar nekaj znanja. Povem vam, da ne skrbite, če izgubite, vedno je druga priložnost.

Tine Martin Puppis, 9. a

TEKMOVANJE IZ ZNANJA KEMIJE

Kot vsako šolsko leto se je tudi to pomlad zaključilo tekmovanje iz znanja kemije, ki so se ga udeležili le največji navdušenci nad kemijo iz 8. in 9. razreda.

Na šolski ravni je tekmovalo skupno 13 učencev, od katerih jih je 7 doseglo bronasto priznanje (Eva Gašparič, 8. a, Anika Gorjup, 8. b, Niko Safran, 8. a, Lina Winkler, 9. a, Sara Barbirič Frank, 9. a, Taja Natek, 9. a, in Rene Robič, 8. b), prvim šestim naštetim pa se je uspelo uvrstiti še na državno tekmovanje. Letos je državno tekmovanje presenetilo z nekaj napakami v tekmovalnih polah, kar je nič krivim učencem med pisanjem jemalo dragoceni čas, soočili pa so se tudi z nalogami, ki krepko presega osnovnošolski nivo. Ponosni smo, da je učenec Niko Safran iz 8. a razreda postal dobitnik srebrnega priznanja. Pohvale vreden rezultat beleži tudi Anika Gorjup iz 8. b razreda, ki ji je do srebra zmanjkala le polovička točke.

Mateja Cerjan, mentorica tekmovanja

TEKMOVANJA

TEKMOVANJE IZ ZNANJA FIZIKE

6. 2. 2018 so se na šolskem tekmovanju iz znanja fizike pomerili naši osmošolci in devetošolci. Tekmovalo jih je 16, bronasto Stefanovo priznanje so prejeli osmošolca Eva Gašparič in Niko Safran ter devetošolci Lina Winkler, Žiga Verdonik in Aleksej Jurak.

V petek, 16. 3. 2018, so na področnem tekmovanju, ki je bilo za našo regijo na OŠ Benedikt, prejeli srebrno Stefanovo priznanje Eva Gašparič, Aleksej Jurak in Lina Winkler.

TEKMOVANJE IZ ZNANJA MATEMATIKE

15. 3. 2018 se je na šolskem tekmovanju v znanju matematike pomerilo 122 učenk in učencev od 1. do 9. razreda, od teh jih je doseglo bronasto Vegovo priznanje 45, na državno tekmovanje se jih je uvrstilo 7.

Prejemniki bronastega priznanja so:

1. razred: Ema Dubravica, Anja Grum, Chenyi Li, Robert Schulz, Luka Brus, Lian Jarni, Teja Nožak, Alina Križovnik

2. razred: Nika Furlan, Ruby Ivana Safran, Marc Felser, Blaž Aber, Tia Muršič, Saša Urukalo, Jaka Živic, Aljoša Žolnir, Isabella Ačanski, Mia Muršič

3. razred: Ian Čučko, Meta Heric, Nuša Savič, Tilen Kavran, Rok Dubravica, Filip Kavnik, Lukas Zalokar

4. razred: Karin Hancman, Filip Ješovnik

5. razred: Minea Jevšek, Ana Kramberger, Luka Heric, Damjan Čučko, Filip Semenič, Ela Hedl

6. razred: Nives Furlan, Brina Puhalj

7. razred: Lili Frank, Rok Ribič, Eva Zorenč, Arne Završnik

8. razred: Eva Gašparič, Žan Vidergar, Niko Safran

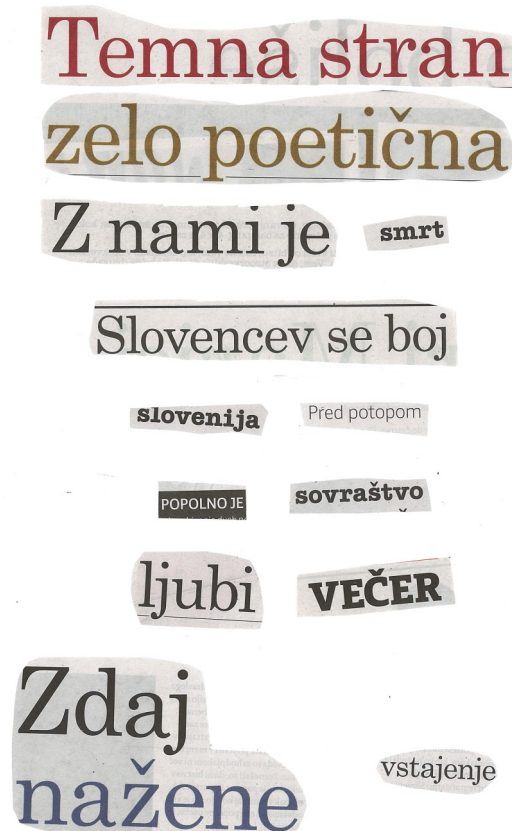
9. razred: Lina Winkler, Taja Natek, Aleksej Jurak

Državnega tekmovanja, ki je potekalo 21. 4. 2018 na OŠ Prežihovega Voranca v Mariboru, se je udeležilo sedem najboljših od 5. do 9. razreda. Srebrno Vegovo priznanje so osvojili **Minea Jevšek**, **Nives Furlan**, **Rok Ribič**, **Lili Frank**, **Eva Gašparič** in **Lina Winkler**.

Karmen Zinrajh, mentorica tekmovanja

Aneja Vaupotič in Taja Natek, 9. a

Ana Svenšek, 9.b

TEKMOVANJA

ANGLEŠKA BRALNA ZNAČKA – LET'S READ ENGLISH

Učenci naše šole niso zvesti le knjigi v slovenskem jeziku, temveč z veseljem prebirajo knjige v angleškem jeziku. Na šoli že vrsto let poteka angleška bralna značka. V letošnjem letu so sodelovali učenci od 3. do 9. razreda. V začetku šolskega leta smo učitelji angleškega jezika izbrali naslove knjig, ki bodo razveseljevale mlade bralce.

Učenci 3. razredov so knjige prebirali pri pouku angleškega jezika. Vsi ostali zainteresirani pa so zgodbe v angleščini prebirali od septembra do aprila in nato izkazali poznavanje prebranega.

Dobitniki priznanj so:

• 3. razred

ZLATO PRIZNANJE: Filip Kavnik, Rok Dubravica, Tilen Kavran, Timi Ulbl, Meta Heric, Gaja Kenik, Elli Cof, Lukas Zalokar, Ines Fritz, Ian Čučko

SREBRNO PRIZNANJE: Žiga Rojs, Tanaja Zafred, Luka Žnidarič, Mingxiang Shu, Blaž Kresal, Maks Golob Mironov, Lina Hancman, Žan Movrin, Ajnes Skenderi, Naja Šimac, Maša Hodnik, Neja Vidergar, Naja Korpar, Dea Vehovar, Tinkara Kante

Priznanje za sodelovanje: Eva Hauptman, Anja Kermač, Nuša Hodžič Kokol, Damir Puhar Urbas

• 4.razred

ZLATO PRIZNANJE: Alina Korotaj, Iva Kastelic, Ivana Borovšak, Naja Dobovšek, Ela Brus, Ena Duraković

SREBRNO PRIZNANJE: Lana Lazar, Yiling Shu, Eva Kerčmar, Maxim Chowdhury Haque

Priznanje za sodelovanje: Blažka Gorenšek, Eli Frank

• 5.razred

ZLATO PRIZNANJE: Filip Semenič

SREBRNO PRIZNANJE: Ela Hedl, Samo Safran,

Ana Kramberger, Damjan Čučko, Zoi Elena Jurak

Priznanje za sodelovanje: Zoja Barbirič Frank, Minea Jevšek.

• 6. razred

ZLATO PRIZNANJE: Maruša Čebašek, Vita Rojs, Jakob Zemljič, Pia Hojnik, Nives Furlan, Zara Godec

SREBRNO PRIZNANJE: Chiara Menhart, Brina Puhalj

• 7. razred

ZLATO PRIZNANJE: Anže Žunec, Rok Ribič, Črt Čučko, Arne Završnik, Eva Zorenč

SREBRNO PRIZNANJE: Žan Luka Murko Koblar, Neli Lazar, Lili Frank, Filip Winkler, Martin Winkler

• 8. razred

ZLATO PRIZNANJE: Žan Leon Ambrožič, Eva Gašparič

SREBRNO PRIZNANJE: Julija Gorenšek, Klara Gartner, Anika Gorjup, Melanie Lobenwein, Nejc Weingerl, Žan Vidergar

• 9.razred

ZLATO PRIZNANJE: Taja Natek, Maj Drakšič

Lina Winkler, Aneja Vaupotič, Sara Barbirič Frank.

Čestitke dobitnikom priznanj in vabljeni k branju v prihodnjem šolskem letu.

Učitelji aktiva tujega jezika angleščina

ORFFOMANIJA 2018

V letošnjem šolskem letu sta na naši šoli delovali dve Orffovi skupini. Predstavili smo se tudi na Orffovem srečanju, ki je potekalo 16. 5. 2018 na Osnovni šoli Kašelj. Zgodaj zjutraj smo se z avtobusom odpravili v Ljubljano. Na avtobusu smo se igrali in smejali. Ko smo prispeli, smo najprej pomalicali, nato pa je bila na vrsti vaja in takoj za njo prvi koncert. Tretja po vrsti je

Starejša Orffova skupina

Mlajša Orffova skupina

nastopila mlajša Orffova skupina naše šole, šesta po vrsti pa starejša Orffova skupina naše šole. Publiko smo navdušili z obema nastopoma in lahko se ponosno pohvalimo, da smo odigrali brez napake.

Učenci in učenke mlajše Orffove skupine

ŠPORTNA TEKMOVANJA

TRDO DELO SE POPLAČA – BRON V VESLANJU

V petek, 23. 3. 2018, smo se učenci od 6. do 9. razreda naše šole odpravili v Ljubljano, kjer je na OŠ Trnovo potekalo 4. državno tekmovanje v veslanju na simulatorjih. Učenci smo se na predtekmovanju odlično odrezali in se z najboljšim časom uvrstili v polfinale, kjer smo svoj uspeh le še potrdili. Ponovno smo odveslali zelo dobro in si s prvim mestom zagotovili nastop med najboljšimi. Vendar se tukaj naše nize odličij še ni končalo. Z odličnim nastopom v finalu smo več kot zaslužno osvojili tretje mesto v državi.

Veslali smo: Bor Puhalj, Sara Barbirič Frank in Taja Natek, 9. a, Leon Krajnc, 8. b, Stella Roze in Filip Winkler, 7. a, Leo Hedl, 7. b, Lana Ivanušič, 6. b.

PODROČNO PRVENSTVO V ATLETIKI

Na atletskem stadionu v Športnem parku Tabor je v ponedeljek, 7. 5. 2018, potekalo Področno prvenstvo v atletiki za osnovne šole. V lepem sončnem vremenu in ob odlični organizaciji smo bili deležni zanimivih bojev med učenci in učenkami. Ob koncu dneva smo lahko bili zelo zadovoljni z nastopi naših mladih atletov.

Na najvišjo stopničko se je povzpela Eva Zorenč v teku na 600 m, srebrni odličji sta prejela Tine Martin Puppis v teku na 1000 m in Ana Kramberger v teku na 600 m.

Za odlične dosežke čestitamo tudi ostalim našim atletom.

Mateja Kolarič

SPOMLADANSKI KROS

Na travnatih površinah Športnega parka Tabor je v mesecu maju potekal Spomladanski šolski kros. Na tekmovanju so nastopili tudi naši učenci in se tudi tokrat zelo izkazali. Kljub kratki nevihti so odlično odtekli in si pritekli številna nova odličja. Med 24 nastopajočimi je medalje prejelo kar 7 učencev.

Med učenkami so z zlato medaljo na najvišji stopnički stale Nika Furlan, Ana Kramberger in Eva Zorenč, med učenci pa Niko Špes. 2. mesto oziroma srebrno medaljo je osvojila učenka Ema Dubravica, 3. mesto ter s tem bronasto medaljo pa sta osvojila učenca Maks Golob Mironov in Tine Martin Puppis. Vsem nastopajočim čestitamo za dosežke.

Mateja Kolarič

USPEH JE ZBIR MALIH NAPOROV, KI SE PONAVLJAJO IZ DNEVA V DAN

Moji odbojarski začetki segajo v četrti razred, ko sem prvič prestopila prag telovadnice in se preizkusila v prvih odbojih. Za odbojko me je navdušila sošolka Manca, ki je ta šport trenirala že pred mano. Treningi so se začeli, ko sem bila popolnoma brez izkušenj in znanja. Postopoma se je število treningov stopnjevalo, z njimi pa tudi moje odbojarsko znanje. Nastopil je čas, ko sem tudi prvič zaigrala na pravi tekmi, in s tem so se začele številne zmage in porazi. Odbojka mi je postajala vedno pomembnejša in treninge sem začela jemati vedno bolj resno. Trenirala sem vedno bolj zbrano in v odbojko sem začela vlagati vedno več prostega časa. Ves trud se je hitro poplačal. Po dveh letih treniranja sem okoli vratu prvič obesila zlato medaljo in postala državna prvakinja v mini odbojki. Svojo predanost odbojki sem skozi leta trdno ohranjala. Število treningov se je z leti stopnjevalo in s tem tudi moja ljubezen do odbojke. Ob koncu sedmega razreda so me ponovno obile solze sreče. Drugič v življenju sem postala državna prvakinja, tokrat v mali odbojki.

Taja Natek, 9. a

Prvo sezono sem trenirala le dvakrat tedensko, zgolj za zabavo, sprostitvev ter užitek. Takrat sem se ukvarjala tudi z igranjem klavirja, kar mi je prav tako veliko pomenilo. Sprva sem bila v drugi ekipi, a se s tem nisem toliko ubadala. Leto kasneje so se moji občutki spremenili. Srčno sem si želela priti v prvo ekipo in tudi treninge sem začela obiskovati pogosteje. Zelo sem se trudila in na koncu se je trud poplačal. Prišla sem v prvo ekipo in zdaj je šlo zares. Odrekla sem se igranju klavirja, saj mi je odbojka pomenila veliko več in mi ni ostalo časa za oboje. Pred nami je bil velik cilj – osvojitvev naslova državnih prvakinj. Višalo se je število treningov in s tem tudi naše znanje in želja po uspehu. Končno je prišel dan, na katerega smo se pripravljale vso sezono. Zaradi bučne podpore staršev, trdega dela in naše neizmerne želje smo uresničile cilj in postale državne prvakinja v mali odbojki.

Lina Winkler, 9. a

V letih, ko bi lahko rekli, da sem začela odraščati, torej nekje na začetku 5. razreda, sem se v šoli začela zanimati za odbojko. Vsako nulto uro ob torkih smo imeli odbojko. Še zdaj se spomnim, kako me je Taja spodbujala, naj zjutraj pridem in se jim pridružim. Takrat je odbojko tudi izven šole trenirala sošolka Manca. Taja in Lina sta takrat že pridno trenirali, mene pa je učiteljica Urška vsakič spraševala, kdaj pridem na trening izven šole. Tako sem mamu znova in znova prepričevala, da bi odbojko trenirala tudi izven šole. Taja in Lina sta mi vedno razlagali, kako je na treningih, in me je včasih bilo prav malo strah. Končno sem tudi jaz lahko začela trenirati. Najprej nisem bila v isti skupini kot Taja in Lina. Zato je bila moja pot do tu, kjer sem danes, kar drugačna. Če se prav spomnim zadnjega leta male odbojke, sem bila v drugi ekipi male odbojke. To sicer ni bila najboljša ekipa, ampak je bilo super, ker sem igrala v prvi postavi in sem lažje pridobivala nove izkušnje. Šport mi je skozi leta res prirasel k srcu. Konec tiste sezone sem si neznansko želela stopiti stopničko višje in se pridružiti prvi ekipi.

Bile smo državne prvakinja. Lahko je to reči. Težje priboriti. Še zdaj vidimo starše, ki so skakali na tribuni kot kakšne viole. Še zdaj slišimo vzklike vseh navijačev ter močno bobnenje.

Ko nekemu poveš, da si bil državni prvak, ti bo rekel: »Bravo, ste pa res dobri.« Ko bi si le predstavljal, kaj se skriva za vsem tem. Prav v čast nam je in ponosne smo, da smo lahko del te ekipe in toliko vlagamo v ta čudoviti šport. No, pa pogledjmo, kako se je vse začelo ...

Tisto leto smo bile ravno na prestopu v veliko odbojko, kjer v polju stoji šest igralk, vsaka s svojo nalogo, in tudi polje je večje.

Potem pa, ko nam je Ana razlagala, kdo vse bo naslednje leto v prvi ekipi starejših deklic, je med izbranimi omenila mene, Tajo in Lino. Končno smo prišle skupaj. Takrat smo bile

tako vesele, veliko breme nam je padlo z ramen, slišalo se je tako neuresničljivo – biti izbran za najboljšo ekipo starejših deklic. Treningi so se takrat začeli že konec poletnih počitnic. Avgusta smo kljub vročini vsako jutro trenirale na tekaški stezi na Poljanah in vsako popoldne v telovadnici. Skozi sezono so treningi postajali vedno težji in bolj zahtevni, nam jemali vedno več časa in energije. Na začetku smo si postavile jasen cilj – osvojiti naslov državnih prvakinj v kategoriji starejše deklice.

Čakalo nas je res veliko dela. Naučiti se je bilo treba postavitve v polju, katero postavitev bo katera izmed nas igrala, dvojni blok, zgornji servis ... No, vsaj zelo dodelati je bilo treba vse skupaj. Trenirale smo in še danes treniramo 5 dni na teden povprečno po dve uri, pred nedeljskimi tekmami pa imamo trening tudi v soboto zjutraj, žal torej vikend ne dopušča dolgega spanca. Počitnic nimamo, saj tudi med počitnicami treniramo zjutraj in popoldne in ne preostane časa za kaj drugega. Tako zimske kot prvomajske praznike preživimo v telovadnici. Čas za zabavo bo kdaj drugič. Trening je vedno na prvem mestu. Ne bi ga izpuštile zaradi učenja ali če bi se želele zabavati še na kak drugačen način. Trening, trening, trening ... Na vsak trening pridemo z željo po napredku. Ni pa vse vedno tako sladko. Pridejo poškodbe in solze. Problemi v osebni življenju. Pritisk in stres ne data miru. Spet so tu solze. Tako več ne gre naprej. Si že blizu temu da bi vrgel puško v koruzo. Nič mi ne gre. Ne zmorem več tega. Ne verjamem, da katera na to še ni pomislila. Sedaj moram razčistiti sama s sabo, kaj želim, kaj je pomembno in kaj ne. Prespim to, naslednji dan je nov dan – nova priložnost, čas, da popravim svoje napake in se izboljšam, ne le v odbojki, temveč na vseh področjih. Težko je, boli, ampak gremo naprej. Ne gre vse tako lahko, kot se sliši.

Treniraš in si dober, pa postaneš državni prvak. Ne, v to vlagaj svoj čas, voljo, energijo, vse, vse, vse ... Boriš se za vsako žogo, oddelaš vsak sprejem, vsako podajo vsak servis – vsak trening z mislijo na cilj, ki si ga zastaviš. Da se izboljšaš. Ni pa vse v moči, še zdaleč ne. Če ne bo glava na pravem mestu, ne bo nič. Ne le fizično, tudi psihično je treba zelo trdno stati na tleh, kar pa v teh letih ni ravno preprosto. Pomembno je, ne glede na vse dobro in slabo, da ne zaviješ s ceste, temveč vztrajaš do konca in trdo delaš, četudi se počutiš, kot da boš umrl od vsega skupaj. Pusti vse za sabo, gremo naprej! Ko se za nekaj trdno odločiš in se ne obremenjuješ z drugimi stvarmi, je vse bolj preprosto. Na tekmi nam adrenalin prav narašča. Servis 1, 2, 3, 100, 4000 ... samo enega ... bo pa že šlo, če sem že tolikokrat servirala. Postaviš se na servis. Edina stvar, ki je ta trenutek pomembna. Bo ali ne bo? Ni vprašanje. Prišla sem in bom dala as. Točka bo za nas. Ko sodnik piska in stopiš v polje, je čas, da se dokažeš. Da kljub pritisku nastopiš

Sara Barbirič Frank

v najboljši luči in pokažeš, kaj zmoreš, kaj prav zares delaš v svojem življenju. Ne boj se nastopiti samozavestno. Vedno zaupaj vase in v svoje sposobnosti. Če vate zaupa ekipa, je skrajni čas, da si zaupaš tudi sam.

To sezono sta bili Taja in Lina sprejeti v regijsko reprezentanco, kjer so z ekipo osvojile drugo mesto. Uresničile pa smo tudi največji cilj in postale državne prvakinje. Takrat smo bile vse druga drugi hvaležne za ves čas in vse besede, ki smo si jih namenjale vso sezono.

V športu ni niti približno tako lahko, kot se zdi na prvi pogled, tega se me zelo dobro zavedamo. Neizmerno srečne smo, kadar se naše trdo delo poplača z uspehi. Od porazov odnesemo nove izkušnje. Vsak poraz je nova šola za naslednjo tekmo. Vsaka zmaga je potrditev našega truda.

Odbojka ni le naš hobi ter zabava. Postala je del našega vsakdana in se je ne moremo naveličati. Ni nam žal, da že toliko let vztrajamo v tem športu, tudi nimamo namena odnehati. To nam pomeni vse. Ne vemo, kaj vse nas še čaka v prihodnosti, ampak ta trenutek delamo za boljši jutri.

Sara Barbirič Frank, 9. a

ŠOLSKA ODBOJKA

Številnih tekmovanj smo se udeležile tudi s šolsko odbojgarsko ekipo in šoli priborile vrsto uspehov, predvsem pa smo na šolo prenesle veliko ljubezen do odbojke. Kot mlajše učenke smo dve leti zapored osvojile naslov občinskih prvakinj in področnih podprvakinj. Ko se je naša pot v mali odbojki zaključila, smo začele tekrovati v kategoriji za starejše učenke. Dve leti zapored smo osvojile naslov občinskih in področnih prvakinj. V osmem razredu smo prišle do četrtfinala državnega prvenstva, v devetem pa še višje, saj smo se uvrstile v polfinale, kjer nas je v tesnem boju premagala ekipa deklet, ki so na koncu osvojila naslov državnih prvakinj v šolski odbojki. Ob dvoranski odbojki smo se udeleževale tudi tekmovanj v odbojki na mivki. Trikrat smo dosegle naslov občinskih in področnih prvakinj. Zadnje leto pa smo se uvrstile v polfinale državnega prvenstva v odbojki na mivki.. Članice šolske odbojgarske ekipe: Zala Tepeh, Tea Topolovec, Aneja Vaupotič, Eva Gašparič, Lina Winkler, Julija Gorenšek, Sara Barbirič Frank, Taja Natek, Vita Rosc, Eva Kositer in Daša Zafred.

Očitno po naši poti stopajo tudi mlajše učenke naše šole (Brina Puhalj, Alja Šebart, Stella Roze, Neli Lazar, Eva Zorenč, Lara Grace, Katja Lekš in Maruša Čebašek), ki so se 23. 4. 2018 udeležile občinskega tekmovanja v mali odbojki na OŠ Bojana Ilčiča. Naše punce so zmago zabeležile proti ekipama iz OŠ Tabor I in OŠ Borcev za severno mejo, boljše so bile le domačinke. Dve zmagi in poraz sta učenkam prinesli drugo mesto in napredovanje na področno tekmovanje. Zahvala gre tudi naši mentorici in trenerki Urški Skarlovnik.

Šolska odbojgarska ekipa

Šolska ekipa male odbojke

Sara Barbirič Frank, Taja Natek, Lina Winkler, 9. a

LITERARNO USTVARJANJE ...

MOJ KUŽA CHARLIE

Ni lepšega od našega lepotca,
sploh tedaj, ko od sreče njegov
repek spominja na klopotca.
Njegova rjavo-bela dlaka spominja
na zlato,
kadar sonce položi nanj roko.
Kadar pa veter zapiha,
takrat njegova griva
postane še bolj igriva.
Zakaj se njegov pogled mil in velikih oči
v poželjivost spremeni?
Ja, to hrana naredi.

Lana Ivanušič, 6. b

PREBESEDIMO

Telefon ni tele,
je fon, ki tuli.
Torej tulifon.

Brisača te ne obriše,
ampak sama briše.
Zato naj bo obrisača.

Pijače se ne pije,
ampak se jo spije.
Zato jo spremenimo v spijačo.

Til Trinkaus, 7. a

Zara Godec, 6. a

ŠOLA

Šola je lala-lala-la.
Šola je haha-haha-ha.
Šola je cin-cin-cin.
Šola je sss-sss-sss.
Šola je zabava.
Šola je Šola.
Šola je pouk.
Šola je učenje.
Šola je znanje.
Šola je ocenjevanje.
Šola je lalala-hahaha-cincincin-ssssss-pouk.

Maruša Gomivnik, 7. a

STRAŠLJIVA NOČ

Ko odbije ura polnoč,
zvabi na plan pravcato moč.

Iz noči priteče volk
in pretrga molk,
nato spremeni se v volkodlaka
in z njim je tudi čarovnica Spaka.

Mrtvi oživijo,
se otroci jih bojijo
in pred tabo se pojavi
zlomljena lutka, ki te gleda in gleda
in ne odvrne pogleda.

Na to strašljivo noč piješ kri in zombi sok,
ješ prste in oči,
piješ zastrupljeno vodo s pijavkami.

In tvoj prijatelj okostnjak
ti malo svojih kosti doda,
da nastane pesmica,
ti pa korenjak.

Zara Godec, 6. a

SOBA V NEDELJO

Soba ima v nedeljo veliko dela,
cel dan sama sebe pospravlja,
ugaša luči
in vse to, kar se ponavlja.

Kadar gremo ven, si lahko oddahne,
mogoče celo zaspi,
ampak se vrnemo
in se spet zbudi.

Soba si podaja žogo z ljudmi,
iz roke v steno,
kar jo zelo boli,
ampak mi se tega ne zavedamo,
saj ne govori.

Soba je zelo vesela, kadar se nedelja konča,
čeprav njen gost nima enakega občutka.
Soba si misli, jutri bom lahko sedela, spala
in mogoče si kakšno zapela.

Rok Ribič, 7. a

LITERARNO IN LIKOVNO USTVARJANJE...

LINDREZ & PODPLAT ČEVLAJA JAŠ GOSTENČNIK

Jaš Gostenčnik, 6. a

ZVEZDICA

Zaspana sem kot zvezdica.
Sošolci pa mi govorijo, da sem
bednica.

Res, zelo sem zaspana,
mislim da sem bolana.
Saj sem kot zvezdica zaspanka,
ki skoraj vedno manjka.
Spala bi čisto cele dneve
dokler ne bi umrla od bede.

Pia Hojnik, 6. a

Lindrez & Stopinja Žiga Dolinšek

Žiga Dolinšek, 6. a

HAIKU

Jaz sem Val, ti si
ti, on je pač on, oni so
nekdo, mi smo mi.

Val Gostenčnik 6. a

HAIKU

Doma je lepo,
saj učit se ne rabiš,
in se zabavaš

Maruša Katarina Čebašek, 6. a

HAIKU

V telefonu
živijo »emojiji«,
ki različni so.

Žiga Dolinšek, Zara Godec, 6. a

TRGOVINA V NEDELJO

Trgovina v nedeljo
zapre vsa vrata,
kupec pa čaka,
da naslednji dan lahko spet v
trgovino prikoraka.

Medtem ko kupec čaka,
trgovina se namaka
v čisti vodi in čistilu,
upa pa, da jo bo v ponedeljek
več sreče obliło.

Sadje, zelenjava,
meso in baklava,
mleko in riž,
zdaj ti loviš!

V nedeljo je v trgovini
prava zabava,
vse poskakuje in plava,
trgovina v nedeljo počne še
marsikaj,
ostalo pa naj vaša domišljija
naredi zdaj.

Neli Lazar, 6. a

LINDREZ & LAZAR JEZUSE VAL GOSTENČNIK

Val Gostenčnik, 6. a

ŽIVLJENJE

Življenje je kot pesem,
če nisi smrtno resen,
ko zdi se ti najtežje,
ostani kar si in lovi ravnotežje.

Življenje je trdoživo, ranljivo
in neprecenljivo.
Zato ga živi zdaj
in ne sprašuj se vsak dan, zakaj.

Brina Puhalj, 6. b

Minea Jevšek, 5. a

DEVETOŠOLCI PRIPOROČAMO MLAJŠIM UČENCEM NAŠE ŠOLE

Bodi komunikativen s sošolci in drugimi učenci šole. **Vera**

Odloči se za pravo pot in sledi svojim sanjam. **Špela**

Če se boste potrudili, se vam bo trud izplačal. **Zala**

Ne moreš delati samo tistega, kar te veseli. Življenje bi bilo preveč enostavno in prelepo. **Taja**

Sodeluj pri pouku in si najdi prijatelje, ki ti ne lažejo in jim lahko zaupaš. **Kim**

Bodite pridni pri pouku in poleg dobrih dejanj še obvezno malo ponagajajte učiteljem. **Bor**

Da se potrudijo, ker bodo drugače imeli premalo točk za vpis v srednjo šolo. **Žiga**

Ne zafrkavajte se z učitelji pred koncem šolskega leta, ker se ne izplača. **Daša**

Bodi samozavesten in verjemi vase, ne obupaj, vztrajaj vse do cilja. **Nina**

Moj nasvet je, da poslušate učitelje, da se jim ne boste zamerili. Drugače se pa ne obremenjujte preveč z njimi, včasih pač imajo svoje 'fore'. **Tea**

Ne imej prevelikih ciljev, saj jih mogoče ne boš mogel uresničiti. Ne oziraj se na čas, ampak na zabavne in nepozabne dogodke, ki jih boš še doživel v življenju. **Aneja**

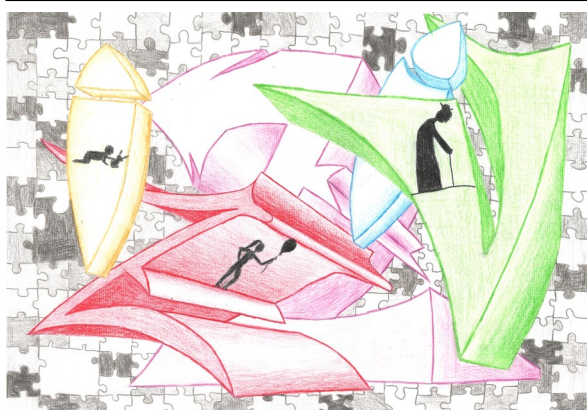
Predstavljalj si, da je šola zmaj. Ti si vitez, ki si opremljen z znanjem. In kot vitez boš z znanjem premagal zmaja. Torej šolo. **Maj**

Čim več poslušaj pri pouku, pa boš prišel tako daleč kot jaz. Ubogaj učitelje, ker oni vedo, kaj je dobro zate. Pa če dobiš slabo oceno, naj se ti ne podre svet, saj veš kako pravijo: »Život ide dalje.« In uči se sproti. 😊 **Tim**

Povem vam iz svojih izkušenj, da se učite sproti in ne prepozno. In ni pomembno, koliko znanja sprejmeš, koliko se naučiš, ampak koliko si zapomniš za nadaljevanje šolanja. Učiti se moraš sproti. Ne uči se na pamet, saj si lahko v praktičnem znanju boljši od drugih. **Tine Martin**

Aleksej Jurak, 9. a

Lina Winkler, 9. a

Maj Drakšič, 9. a

Bor Puhalj, 9. a

DRŽAVNI PRVAK V CARROMU

V soboto, 21. 4. 2018, je v Hiši zabave na Meljski cesti 37 v Mariboru potekalo prvo državno prvenstvo v carromu v Sloveniji.

Udeležilo se ga je okoli 30 tekmovalcev (od 1. do 9. razreda), med njimi je bilo 5 tekmovalcev iz Osnovne šole Kamnica. Zelo ponosni smo lahko, da je prvi državni prvak v carromu postal prav učenec naše šole **Filip Kavnik** iz 3. a razreda. V Mariboru je registrirano Carrom društvo Maribor, kjer se lahko priučite veščin zabavne igre, prav tako je v letošnjem šolskem letu na naši šoli potekal krožek carrom. Igraj carrom pravijo tudi indijski biljard s prsti. Cilj igre, v kateri igrajo dve ali štiri osebe, je, da s pomočjo t. i. strikerja potopimo vse žetone izbrane barve in žeton, imenovan kraljica, v katero koli izmed štirih lukenj, preden to uspe nasprotniku. Sicer pa vprašajte za nasvet kar Filipa ali pa se priključite krožku na šoli.

DUET ZA CEL SVET

»Pozdravljeni v oddaji Duet za cel svet«. To lahko slišite na naši šoli ob petkih med glavnim odmorom v sklopu šolskega radia. Voditeljici sva Julija Gorenšek in jaz, Eva Gašparič, z nama pa je v vsaki oddaji tudi naš »vicoholik« Filip Hodžič Kokol, ki nas nasmeji z vicem. Vsak teden izberemo en razred, ki se nam predstavi, izbere učitelja tedna in se odloči, v kateri glasbi bomo uživali. Imamo tudi rubriko Poletimo v prihodnost, kjer poveva, katere dejavnosti se bodo odvijale v prihajajočem tednu.

Eva Gašparič, 8. a

Radijska ekipa

ZBIRANJE ODPADNEGA PAPIRJA

Tudi v letošnjem šolskem letu nadaljujemo s tradicijo zbiranja odpadnega papirja in skrbimo za družbeno odgovorno ravnanje s koristnimi odpadki. Vse več učencev, staršev in učiteljev se akciji pridružuje. V štirih zbiralnih akcijah smo v tem šolskem letu zbrali **30.666 kg** odpadnega papirja. Sredstva smo namenili posameznim oddelkom glede na to, kako uspešni so bili pri zbiranju, saj smo izvajali tehtanje nabranega papirja po oddelkih.

Učence nagovarjamo in vzgajamo v duhu okoljske usmerjenosti, s tem pomembno prispevamo k varovanju okolja in k ohranitvi naravnih virov. Nadvse pomembno pa je tudi, da spodbujamo in razvijamo čut za skupno dobro in sočloveka. Hvala vsem učencem, staršem in delavcem šole.

Osnovna šola Kamnica

Vrbanska cesta 93
2351 Kamnica

Telefon: 02/624 08 50
Telefaks: 02/ 624 08 60
E-pošta: o-kamnica.mb@guest.arnes.si
Splet: www.os-kamnica.si
Urednica : Zdenka Štruc in šolski novinarji
Sodelujoči: Učenci in učitelji OŠ Kamnica
Jezikovni pregled: Tanja Stipič
Likovna zasnova: Karmen Podrekar
Tehnična izvedba: Danijel Korpar
Fotografija: arhiv šole
Časopis izhaja dvakrat letno.

